

**LETNÍ FILMOVÝ MARATON VSETÍN 2013
CHORVATSKÝ FILM 21. STOLETÍ**

VÍTEJTE

NA 15. LETNÍM FILMOVÉM MARATONU VE VSETÍNĚ

Vážení filmoví fanoušci,

připravili jsme pro Vás další várku filmů z Balkánu. Tentokrát zavítáte do tolik oblibeného Chorvatska. Naše zážitky s touto zemí se víceméně pojí k mořskému příboji a bronzově opáleným tělům. My bychom si Vám dovolili zprostředkovat zážitky poněkud jiné - filmové. Tak jako v případě předchozích balkánských maratonů jsme pro Vás připravili filmy, které jsou většinou českými premiérami. Sestavili jsme dramaturgicky pestré spektrum filmů od dramat přes komedie až po filmy historické. Mimo jiné najdete v programu i několik filmů, které jsou něčím ojedinělé. Studentský film **Úly (Košnice)** vznikl v koprodukci filmových škol Chorvatska, Česka, Německa, Velké Británie a Izraele. Je to horká novinka, která vstupuje v tuto dobu do festivalového klání po Evropě. Uvidíme také historický film natočený podle románu českého autora Jiřího Šotoly **Tovaryšstvo Ježíšovo (Družba Isusova)**. Dílo, které chtělo zfilmovat tolík českých filmářů, nakonec našlo svůj filmový pěripis v Chorvatsku. Zajímavá a nezvyklá je také herecká kreace českého režiséra Jiřího Menzela ve filmu **Zatopený hřbitov (Potonulo groblje)**.

Chorvatský film je na vystupu, stejně tak jako kinematografie srbské či slovinské. Stojí za to se s ním prostřednictvím našeho festivalu seznámit. Z naší strany by také bylo škoda nevyužít chvíle, kdy Chorvatská republika vstupuje do Evropské unie (stane se tak 1. července 2013). Český divák si díky našemu festivalu může udělat jiný obrázek o Chorvatsku, než jsou jeho vlastní prázdninové zážitky od moře.

Město Vsetín má v chorvatském městě Vrgorac věrného přítele. Letošní maraton je tak začleněn do většího festivalu Vsetín a Vrgorac: Lídě-Film-Hudba Chorvatska. Město Vsetín jím chce upozornit nejen své občany na významnou událost v dějinách Chorvatska. V rámci tohoto festivalu jsou připraveny další aktivity. Ve foyer kina můžete vidět ojedinělou výstavu fotografií věnovanou chorvatským památkám UNESCO. V Galerii Stará radnice jsou k vidění práce chorvatských tvůrců z města Vrgorac. Toto město se zde představí také na několika fotografiích a ve filmovém dokumentu. Sobota dopoledne bude na Dolním náměstí ve známení chorvatské svatby v podání folklorního souboru Pálava. Na pátek a sobotu podvečer jsou připraveny Kavárny Vrgorac s chorvatskými písničkami na vstupní terase domu kultury. Sobotní podvečer rozjede svou balkánskou hudební mašinu pražská skupina Mr. Loco.

Vážení přátelé, je pro Vás připraven víkend plný lidí, filmu a hudby Chorvatska. Užijte si jej.

Milan Kostelník - předseda Filmového klubu ve Vsetíně

JAK JSME PŘIPRAVOVALI LFM 2013

Myslím, že po loňském ročníku Letního filmového maratonu věnovanému současné srbské kinematografii nenapadlo nikoho z organizátorů hledat pro letošní rok jiné téma než Chorvatsko. Předpokládám, že zaměřením na současnou chorvatskou kinematografii jsme nepřekvapili ani tradiční návštěvníky naší přehlídky.

Protože chorvatská kinematografie začíná být opravdu zajímavá až po roce 2000, tedy po určitých změnách politických poměrů v Chorvatsku, rozhodli jsme se naším programem zmapovat o něco kratší časový úsek než vloni v případě Srbska. Přestože bychom i v 90. letech našli v Chorvatsku několik znamenitých filmů, soustředili jsme se na filmovou tvorbu aktuálního století.

Ani letos jsme se nemohli spolehnout na to, že nám nějaká instituce filmy zajistí. Z minulosti jsem věděl, že chorvatská kinematografie produkuje ročně průměrně 6–8 filmů, takže jsem předpokládal, že bude z čeho vybírat a sestavit program čítající 15–20 filmů nebude až takovým problémem. Pochopitelně to nakonec jednoduché nebylo, protože do užšího výběru jsem nominoval asi 30 filmů. Zvolil jsem tedy osvědčenou strategii – vytvořit žánrově co nejpestřejší program, ve kterém bude zastoupen co největší počet režisérů. To ale znamenalo vzdát se mnoha výborných filmů. Zejména u **Vinka Brešana, Lukase Noly a Branka Schmidta** bylo těžké rozhodnout se pouze pro jeden konkrétní film.

Z filmů, které se z různých důvodů nedostaly do programu, i když by si to rozhodně zasloužily, vyjmenuju alespoň několik: nejvíce mne mrzi absence jednoho z filmů **A. A. Ostojošiće**. Jeho **Ničiji sin a Halimin put** jsou

skutečně drtivými reflexemi válečných traumat a **Ta divna Splitska noc** je vizuálně možná nejzajímavějším chorvatským filmem vůbec. **Gričova Karaula** je zajímavá mimo jiné tím, že je to první koprodukce, na které se podílely všechny země bývalé Jugoslávie, a právě tento fakt se ukázal být při shánění povolení k projekci nerozložknutelným oříškem. Pozoruhodný povídkový film **Seks piče i krvoprolíče**, ke kterému jsme naopak souhlas dostali, jsme nakonec nezařadili, protože jsme usoudili, že už k němu nestihneme připravit titulky. Navíc je v programu vynikající film **Metastázy**, který zpracovává částečně podobná téma. Také profil **Dalibora Mataniće** měl být původně bohatší o filmy **Volim te a Sto minuta Slave** z produkce Chorvatské televize. Tam si ale naši žádost o povolení předávali, jako horký brambor až se dostaala ke generálnímu řediteli, který patrně neuznal za důležité se naši věcí zabývat. Jinak ale byly reakce oslovených producentů velmi pozitivní. Záhy se ukázalo, že jsou k naší aktivitě velmi vstřícní. Rozhodli jsme se proto nevracet se k několika filmům, které jsme dávali v zimě 2012 na „válečných“ Balkánských filmových návratech (**Crnci, Nije kraj, Svjedoci**), byť patří k tomu nejlepšímu, co bylo v Chorvatsku natočeno a my bychom mohli překládat o tří filmy méně.

Přes všechny tyto stesky se ale domnívám, že se mi nakonec podařilo sestavit kolekci, která velmi dobře reprezentuje chorvatskou kinematografiю aktuálního století. Pevně věřím, že dokáže zaujmout filmové fajnšmekry ale i diváky, kteří na nás festival zavítají náhodou. Upřímně si myslím, že aktuální chorvatská kinematografie rozhodně stojí za pozornost a přeji si, aby vás o tom program Letního filmového maratonu přesvědčil.

Jiří Fiala - dramaturg Letního filmového maratonu 2013

CHORVATSKO

- ZÁKLADNÍ ÚDAJE

Chorvatsko (starší název *Charvátsko*, chorvatsky Hrvatska) je nástupnický stát bývalé Jugoslávie, který se geograficky nachází na pomezí střední a jihovýchodní Evropy. Jeho sousedy jsou Slovinsko, Maďarsko, Srbsko, Bosna a Hercegovina a Černá Hora. Chorvatsko je členem OBSE (od 24. 3. 1992), OSN (od 22. 5. 1992), Rady Evropy (od 6. 11. 1996), WTO (od 30. 11. 2000), CEFTA (od 2002) a NATO (od 1. 4. 2009). Členem Evropské unie se Chorvatsko stane dne 1. července 2013. Hlavním městem je Záhřeb.

Moderní Chorvatsko se skládá ze Středního Chorvatska s Chorvatským Přímořím - Záhřeb a okolí až k řece Illovi na východě, Karlovacká oblast, Rijeka a okolí, oblast Ligy až k řece Krmanji (přirozeným centrem je Záhřeb a na Chorvatském Přímoří pak Rijeka), Dalmácie bez Kotoru, ale s územím bývalé republiky Dubrovník, Slavonie na východě země (přirozeným centrem je Osijek), z Istrijského poloostrova na západě Chorvatska (centrem je město Pula). Dále pak k Chorvatsku patří ještě původně uherské oblasti Mezimurí a jižní části Baranje.

V dobách před naším letopočtem žily v dnešním Chorvatsku illyrské kmeny, které se později stáhly na území dnešní Albánie. Během 2. - 1. století př. n. l. vytvořili Římané na Balkáně rozsáhlou provincii nazývanou Illyricum, která zahrnula také toto území. Od 7. století se zde začali usazovat Slované, kteří později vytvořili jednotný chorvatský stát. Prvním chorvatským králem byl Tomislav I. z dynastie Trpimírovců. Roku 1102 bylo chorvatské království spojeno personální unii s uherským státem, někteří historici se však domnívají, že šlo spíše o anexi.

Za dob Rakouska-Uherska byla země pod uherskou nadvládou, a byla jediným přístupem Uherska k moři. V té době ale také cílila výbojům z Osmanské říše. 1. prosince 1918 vzniklo Království Srbsů, Chorvatů a Slovinců (Království SHS), a to spojením Státu Slovinců, Chorvatů a Srbsů, který se na podzim 1918 utvořil z jihoslovanských území Rakousko-Uherska (Centrální Chorvatsko, Slavonie, Dalmácie, Bosna a Hercegovina, Kraňsko a Dolní Štýrsko), se Srbským královstvím, které se z v letech 1913-1918 rozšířilo o Vardarskou Makedonii, Kosovo, Vojvodinu a Černou Horu. Roku 1929 se Království SHS přejmenovalo na Království Jugoslávie. V rámci královské Jugoslávie získalo roku 1939 Chorvatsko jistou autonomii vytvořením

Chorvatské bánoviny. Po faktické likvidaci Jugoslávie nacistickým Německem 1941 vyhlásili chorvatští ustašovci Nezávislý stát Chorvatsko, obsahující větší část chorvatských zemí a rovněž Bosnu a Hercegovinu. V poválečném období je Chorvatsko Lidovou (1945-1963), resp. Socialistickou (1963 - 1990) republikou v rámci Federativní lidové, resp. Socialistické federativní republiky Jugoslávie. V období 1945 - 1990 bylo Chorvatsko po Slovinsku druhou nejrozvinutější jugoslávskou republikou. V roce 1990 byl oficiální název změněn na Republiku Chorvatsko a v červnu 1991 vyhlásilo Chorvatsko spolu se Slovinskem nezávislost, což rozpoutalo válečný konflikt, který se s přestávkami vlekly až do roku 1995. Po roce 2000 začíná Chorvatsko směřovat do mezinárodních vojenských i ekonomických struktur, tedy do NATO a EU. První z vytýčených cílů se již podařil, 1. dubna 2009 vstoupilo Chorvatsko do NATO, vstup do Evropské unie by se měl uskutečnit 1. července 2013.

Podle sčítání lidu z roku 2001 v Chorvatsku žije 4 437 460 obyvatel, z nichž je 2 301 560 žen a 2 135 900 mužů.

Průměrný věk je 39,3 (muži 37,5, ženy 41,0). Průměrná délka života je 75 let. Průměrný roční přírůstek obyvatelstva: 0,40 % v roce 1992 (z 0,82 % v r. 1948)

Národnostní složení: Chorvati 89,63 % (1991 - 78,1 %), Srbové 4,54 % (1991 - 12,2 %), Bosňáci (Muslimové) 0,47 %, Italové 0,44 %, Maďaři 0,37 %, Slovinci 0,30 %, Albánci 0,34 %, Češi 0,32 %.

(Zdroj: [Wikipedia.org](#))

CO SE VÁM VYBAVÍ, KDYŽ SE ŘEKNE SLOVO CHORVATSKO?

Iveta Táborská - starostka města Vsetín

„Chorvatsko, to je pro mne modrá obloha a vzpomínky na pohodový čas...“

Vladimír Michálek - filmový režisér

„Vybaví se mi jedině, že jsem v Chorvatsku nikdy nebyl. Možná to zní divně, ale je to tak.“

Milan Kostelník - předseda Filmového klubu Vsetín, ředitel DK Vsetín

„Chorvatsko, to jsou vzpomínky... zejména na situaci, kdy jsem měl malé děti. Seděl jsem v bufetu nad mořem, popíjel chorvatské „heřmánkové“ pivo a kokoul dolů do vody, jak děti dovádějí v moři, kde bylo vody po kolena, žádné vlny a žádné nebezpečí. Dokonalý odpočinek...“

Jiří Fiala - dramaturg LFM, učitel

„Letní filmový maraton. Po jeho půlroční přípravě, když po půlnoci zavřu oči, vidím červeno-bílé kostičkané mžitky, nebo mi před očima běží nekonečný klip složený z chorvatských filmů...“

Silvia Matúšová - podnikatelka, překladatelka

„Chorvatsko jsem si zamívala na první pohled díky jeho jedinečné přírodě, průzračně čistému moři, bohaté kultuře, milým lidem, vynikajícímu jídlu a příjemnému pocitu, jež mám kdykoliv jej navštívím. Je to láska na celý život.“

Vladimír Blažejeovský - filmový pedagog

„Při slově Chorvatsko se mi vybavují spíše negativní věci. Z těch pozitivních mne napadá: Dubrovački Trubaduri a Severina.“ (poznámka -MK-: Dubrovački Trubaduri - populární jugoslávská folkbeatová skupina 60let a Severina - chorvatská zpěvačka).

Draginja Vlk (Srbsko) - Studentka Magisterské studium, obor Mezinárodní vztahy, Fakulta Socialních studií, MUNI, v Brně

„Výborný Dubrovnik summer festival (<http://www.dubrovnik-festival.hr/dubrovnik-summer-festival>); město Kumrovec, kde se narodil náš bývalý komunistický prezident Josip Broz Tito; Nikola Tesla, který, i když srbského

původu, je narozen na území Chorvatska; vstup Chorvatska do EU v tomto roce; samozřejmě nádherné pláže a nejkrásnější ostrov světa - Brioni."

Fjola Dacić (Černá Hora) - Studentka Magisterské studium, oboř Mezinárodní vztahy, Fakulta Socialních studií, MUNI, v Brně

„**Mira Furlan** - chorvatská herečka, která hrála v různých jugoslavských filmech a seriálech včetně Kusturicova filmu **Otec na služební cestě** a dalších filmech vyznameného černohorského režiséra **Živka Nikoliće**. Kvůli válce v Jugoslávii emigrovala v roce 1991 do USA, kde hrála v divadlech a seriálech. Ivo Sanader - bývalý premiér Chorvatska a pojmen sanadarerizace, spojený s jeho zatčením který by se mohl aplikovat více-méně na celý Balkán. Zlatan Stipišić - Gibonni, nejlepší chorvatský zpěvák.“

Dubravka Sesar - vedoucí Katedry bohemistiky FF v Záhřebu

„Když mám dobrou náladu, hned mě napadne MOŘE (můj domov a „malá místa mého srdce“); Pokud mám náladu špatnou (jako dnes), napadne mě VÁLKA a hrůzy, na které můj hloupý národ zapomněl, a její následky, které si vůbec neuvědomuje.“

Roman Simić Bodrožić - spisovatel, redaktor ve vydavatelství Fraktura, pořadatel Festivalu evropské povídky

„Vlastně jsem byl překvapen, jak těžké je pro mě vyjádřit, co mě napadne, když uslyším Chorvatsko. Vyjádřit obecně a zvlášť takhle pro někoho v cizině. Předpokládám, že by nemělo smysl povídat o pohlednicích a reklamních klipech („země tisíce ostrovů“, „malá země pro velkou dovolenou“), Blance Vlašičové a Davoru Šukerovi, ale ani o zemi zkorpupovaných politiků, ve které máloco funguje tak, jak bychom si přáli. Stejně jako většina věcí (od jehly po vesmír) i Chorvatsko se mění s ohledem na hledisko, vzdálenost, kontext. Ač se o to snažím, nejsem schopen najít zkratku, společný jmenovatel, nic, do čeho bych vše shrnul. Nejblíž budu, když řeknu: Chorvatsko je mým problémem. Myslím si, že pro každého může být něčím jiným, ale pro mě (pro nás) je všechno dohromady - i dobro i zlo, moře a hrubý příjem na hlavu obyvatele, korupce a homofobie i moji blízci, ty, které nejvíc miluji. Chorvatsko je věčný boj, před, po a během turistické sezony. Slovy Hérakleitovými, nevstoupíš dvakrát do stejněho Chorvatska. Ani není třeba o to usilovat.“

Romana Horvat - ředitelka knihovny v Daruvaru

„Moje odpověď zní: moře, zdravé jídlo, čistá příroda a laskaví lidé.“

Romana Semenić - vystudovala ruštinu a historii, kandidátka na starostku města Sv. Nedelja

„Když uslyším Chorvatsko, první, co mě napadne, je zachovalá příroda, dobré jídlo, moře, Istrie, Diokleciánův palác, Dubrovník, Vukovar, bohatá a různorodá historie a kultura, Záhřeb, Kopački rit, vinné sklepy v Illokovi, Festival evropské povídky...“

ROZHOVOR S REŽISÉREM DALIBOREM MATANIĆEM - HOSTEM LFM 2013

Dalibor Matanić:

Dělal bych komedie, ale musím reagovat na svět kolem nás

BOŽIDAR TRKULJA

Vydáno: 26. 11. 2011

Po záhřebské premiéře filmu Táta, který získal na Festivalu hraného filmu v Pule zlatou cenu za nejlepší režii, fotografií a vedlejší ženskou roli, tak i cenu FEDEORA Federace filmových kritiků Evropy a Středomoří, jsme hovořili s naším současným nejproduktivnějším režisérem Daliborem Matanićem.

Jak jste se těšil na premiéru Táty v Září? Byl jste klidnější s ohledem na úspěch v Pule?

Při příjezdu do Puly jsem neměl dokonce ani náznak té malé, klasické, tajné potlačované nervozity, která se ale vždycky objevuje. S tímto filmem, který jsme natáčeli v mikro podmínkách v březnu, to bylo jiné. Samotný fakt, že se objeví v Aréně byl hotová fantazie, protože vše dopadlo grandiozněji v porovnání s tím, jak se film tvořil. Pamatuj si, jak jsem se podíval na producentku **Ankici Jurić Tilić** a pochopil jsem, že jsme přišli oba dva klidnì a uvolnění, a tak tomu bylo i v Září. Přišla spousta lidí, a to je dobrý pocit, hlavně pokud vidíš, a já jsem se naučil během

těch let poznat zdvořilost, že se jim film líbí.

Co se týče vítězství v Pule, musím říci, že pro mne hodně znamená, protože tentokrát byla opravdu kvalitní porota, přes Živorada Tomiče a Gorana Deviče až po Stanka Hercega, a lidí, kteří dělají svou práci poctivě. Obzvlášť jsem rád za cenu Zlatá Aréna za kameru, kterou vyhrál Vanja Cernjul, protože se konečně neoceňovala senzace, ale to, co děláme běžně, a tím je vzájemné doplňování režiséra a kameramana, kdy na konci vznikne film.

Tátu jste natočili ve velmi krátkém termínu deseti dní. Co přináší takový způsob práce, a na co především kladete důraz?

Byl to opravdu takový experiment. Přišel jsem s otevřeným příběhem, improvizací dialogů a navigací děje. Rámcové byl děj sestaven před natáčením. V polovině natáčení jsem zastavil všechny analýzy a vše možné nové směry, abych se opět vrátil na začátek, ale s příběhem obohacenějším. Pro herce to byla přínosná práce, a vím, že to nikdy předtím nedělali, ale byla velmi intenzivní.

Zdá se, že s každým svým novým filmem „vytvoríte“ i nějaké nové herce. Cítíte se spokojeně, když je později vidíte v jiných filmech, že se uspěli prosadit?

Jak by ne. V Chorvatsku je momentálně neuvěřitelně dobrá herecká scéna. Každým rokem přibývají nová mladá jména a je výjimečně důležité, že se herci vzájemně obohacují o své zkušenosti. V případě Táty jsem znal **Ivu Mihalić** z jejich studentských a krátkých filmů, a přišlo mi skvělé ji do příběhu zapojit. **Juditu Franković** měla menší roli ve filmu **Matka na ulici** a teď přešla do role hlavní. Nesmím opomenout ani **Igora Kovače**. Řeč je o nové generaci herců. Jsou to všechno lidé, kteří znají **Andreua Arnolda** a její filmy **Fish Tank** a **Red Road**, dívají se na řecký **Dogtooth** **Giorgose Lanthimose**, filmy **Michaela Hanekeho**, všechny moderní filmy, které existují, a tak vědí, o čem je řeč. Je velmi důležité, pokud se herci dívají na filmy, a ne, že se pouze rozhodují mezi divadlem a filmem, ale že sledují obojí.

Snaží se mladí herci více, když dostanou nabídku zahrát si ve filmu?

U nás se toto neděje. Ve filmu **Táta** je dobrým příkladem **Ivo Gregurević**, který nikdy předtím nenatáčel tímto způsobem. Po toliku filmech, které natočil, nám sdělil, že mu tento způsob improvizovaného hraní velmi vyhovuje. Byl nakloněn novému způsobu natáčení, což je velmi chvályhodné. Vždy sleduji všechny herce, kteří u nás jsou, ale i jinde, protože myslím, že všichni touží po rolích. Existuje spousta lidí, kteří se dobře předvedou v divadle, ale ve filmu ještě doposud ne. Nyní se objevují a jsou velmi obětaví.

V posledních letech se setkáváme s novými hereckými tvářemi, a tak nabýváme dojmu, že se herecké generace obměňují mnohem rychleji, než tomu bylo dříve.

Přesně tak. Objevují se, nebo vyměňují, ve zhruba dvouletých cyklech. To je velmi důležité, neboť se tímto způsobem, těmito častými změnami, naplňují všechny věkové skupiny herců. Když jste mohl narazit na problém najít čtyřicetiletého herce. Nyní se to už nestává. Na druhou stranu jsou tady lidé, kteří se rychle usadí v nějakém televizním seriálu, druzí, kteří to také vyzkoušejí, ale zjistí, že jim to nevhovuje a třetí, kteří se tomuto

vyhýbají, a tak hledají jinou cestu. Máme momentálně opravdu velké štěstí s plejádou herců, kteří mohou zahrát jakoukoliv roli.

S kterým filmem jste se nejvíce natrápil?

Každé natáčení bylo ve své době jedinečné. Některé filmy měly všelijaké peripetie ještě před začátkem natáčení, některé až při samotném natáčení a některé až v postprodukci. Film **Pokladní chce jet k moři** byl mým prvním, a tak jsem se teprve hledal. Film **Slušné mrtvé dívky** měl menší rozpočet a my jsme chtěli dělat větší věci. Ve filmu **Sto minut slávy** byl problém vyhnout se typickému biografovému filmu a rozšířit ho na jakýsi metafilmový příběh. Film **Miluji tě** jsme udělali přes televizní produkci. Každý film má svůj příběh.

Každý rok natáčíte nový film. Odkud máte energii? Mnohým režisérům se stane, že i pár let neudělají vůbec nic.

Paralelně táhnu více věcí a motivů a mám pocit, že pokud se zabývám touto prací, je důležité se vyjádřit. Potkávám spoustu lidí, zejména v Evropě, kde na financování filmů bývá mnohem více pastí, kteří ztratí i čtyři nebo pět let, než začnou s projektem, neboli s počátkem natáčení. Oni se během toho procesu natolik utrápí, že je celý projekt znudí, aby nakonec, když začnou natáčet, ho chtěli mít co nejdříve z krku, aby mohli začít nějaký nový. Když začnete natáčet, musíte být na vrcholu se svou energií, a tak je vhodné mít nějaký rytmus. Pokud děláme filmy, musíme dělat a ne jen sedět a mluvit o tom, co bych chtěl jednou natočit.

Můžete nám prozradit, co nového připravujete?

Momentálně připravujeme scénář, neboť projekt pod názvem „Zvizdan“, který mě velmi těší, a tak doufám, že jednou ožije. Obcházíme koprodukční fóra a kontaktuju se s producenty. Nápad se mi líbí zejména z toho důvodu, že je řeč o univerzálním příběhu. Pokud bych to měl s něčím spojovat, tak by se to nejvíce podobalo filmu **Party**, ale v dlouhometrážní formě. Jinak očekávám příležitost začít se zabývat psychologickým hororem.

Co se týká filmu Party, tak je vedle filmu Suša a Mezanin součástí plánovaného povídkového filmu. Kterým směrem budete pokračovat?

Režisér většinou přechází od krátkých filmů k dlouhým. Já jsem to udělal naopak. V každém případě je krátký film důležitý test pro ten dlouhý. Dřízm se toho, že dlouhý film by se měl dělat podle principů krátkého filmu, a to pomáhá, neboť je mnohem těžší povykládat příběh v krátkém čase. Proto mám film **Mezanin** tolík rád. Udělal jsem ho bez jediného gramu přebytečného sádla. Čtvrtý v pořadí bude muset jít nějakým novým směrem.

Venu se na krátký film nekouká jako na nějaký méněcennější než film dlouhý, jež by byl označován jako jediný pravý v porovnání s ostatními, které by byly označovány jen za nějaké sorty filmu. Je opravdově oceněn. Mezi animovanými a experimentálními filmy jsou opravdu geniální úspěchy, a neměly by se zanedbávat. Když jsem byl v Cannes s filmem **Party**, měl jsem dojem, že je se všemi filmy zacházeno stejně bez ohledu, jestli trvají minutu anebo čtyři a půl hodiny. V jakékoliv národní kinematografii by se měl filmový formát posuzovat stejně. Jeden z nejdůležitějších filmů devadesátých let byl krátkometrážní **Mirta se učí statistiku**, který studentům ukazuje dodnes.

Je obecným dojmem, že se chorvatské publikum nestará o chorvatský film, i když dostane ocenění na zahraničním festivalu. Souhlasíte s ním?

Chorvatské publikum během devadesátých let získalo nějaký špatný kód, který se přenáší až do současnosti, i když na druhou stranu požaduje chorvatské filmy. Malá návštěvnost kin platí i pro ostatní filmy bez ohledu na to, odkud pocházejí. Výjimkou jsou jen filmy typu **Stmívání**.

Vůbec se v chorvatských kinech sleduje velmi málo zahraničních filmů. Na film **Bílá stuha** a podobné přijde mimo festival jen pár lidí. To je spíše jakási kino - letargie než reakce na domácí filmy. Jakoby se všichni chtěli dívat na filmy na velkém plátně a neví, kdy přijít do sálu.

O filmu Kino Liká se mluvilo mnohem více než o filmu Táta. Jak moc pomáhá kontroverznost sledovanosti filmu?

Ve filmu **Kino Liká** jsme, a to bylo pro film velkým štěstím, měli bezplatné tiskové mluvčí, ve smyslu

nějakých maniaků, kteří film odsuzovali z důvodu společenské nepřijatelnosti, což přivolalo pozornost. Naopak do každého filmu dávat kontroverznost by bylo divné a hloupé. Když natáčím šokující scény, nikdy nepřemyšlím o tom, zdali právě tyto scény přitáhnou diváka do kina. Natáčím je, protože mě to baví.

Působíte dojmem veselého člověka, ale vaše příběhy jsou velmi hluboké. Jak to děláte, že je umíte takto diváku podat?

Je to kvůli tomu, že je taková naše realita. Nemohu zůstat imunní a bojuju sám se sebou. Nejradiji bych dělal nějaké blázivné komedie, protože to vystihuje mého blázivného ducha a černý humor, ale člověk s kamerou má příliš velkou zodpovědnost, aby nereagoval na to, co se kolem nás děje. Jednou bych chtěl zkusit žánr komedie, ale vím, že je to velmi těžké. Je k tomu potřeba vyjimečná dovednost.

Vidím, že mnozí neplní svůj cíl a zůstávají na nižší úrovni, a filmy přesto mají mnohem větší úlohu než pouhou zábavu. Většina z nich se může po jednom zhlédnutí vyhodit, stejně jako balení popcornu.

(překlad: Silvia Matúšová, zdroj: www.dalibormatanic.com)

PROGRAM LETNÍHO FILMOVÉHO MARATONU 2013:

ČTVRTEK 13. 6. 2013 - LETNÍ KINO NA DOLNÍM NÁMĚSTÍ

21:15 hodin

ZAZPÍVEJTE NĚJAKÝ LOVESONG (Pjevajte nešto ljubavno)

Chorvatsko 2007, 109 min

hrají: Ivan Herceg, Ivan Đurić, Ivan Glowatzky, Hrvoje Kokeš, Enes Vejzović, Olga Pakalović, Žarko Potočnjak, Helena Buljan, Damir Lončar, Ksenija Marinković, Robert Ugrina a další

hudba: Hladno pivo, Dubravko Robić, scénář: Goran Kulenović, režie Goran Kulenović

Zatím hrají v místních klubech, jsou bez práce, flákají se, hulí a sem tam řeší menší potyčky s policií. Čtyři kamarádi z rockové kapely se pravidelně scházejí na zkouškách v jedné garáži a jejich největším snem je nahrat vlastní desku. Problémem je zaplacení nahrávací společnosti a studia. Kde ale sehnat peníze nebo sponzora? Nabízí se vícero řešení: kytarista Struja obchází pohovory a v záloze má ještě finančně zabezpečenou ex-přítelkyni. A pak je tu ještě jedna možnost, která je ale noční můrou každého rockera, a to hrát na svatbách. Ne všichni si ovšem myslí, že nacvičovat tuctové lidovky je dobrý nápad. Najdou ale členové kapely jiný způsob, jak si splnit svůj sen? Nebo přes jejich zaťaté zuby a zavřené dveře garáže uslyšíme tóny kanci a poslechu na chystanou veselku? (-LF-)

Goran Kulenović (*1971 Záhřeb)

Scénárista a režisér. Vystudoval filmovou a televizní režii na Akademii dramatických a scénických umění v Záhřebu. Pracoval s mnoha chorvatskými hudebními skupinami a zpěváky jako Hladno Pivo, Darko Rundek, Jinx, Zabranjeno pušenje, Stampedo, Divas, Nina Badrić, Psihomodo-pop, Šajeta, Tram 11, Severina a další. Je autorem více než 45

videoklipů a několika filmů, režíruje televizní seriály. Je spolutvůrcem snímku *24 sata*, složeného ze dvou středometrážních filmů, Kulenovičova část nazvaná *Ravno do dna* (*Přímo na dno*) získala Cenu chorvatských kritiků „Oktavian“. Celý film *24 sata* (24 hodin, 2002) získal Zlatou břízu na festivalu v Pule. Jeho první samostatný snímek *Pjevajte nešto ljubavno* (*Zahrájte nějaký lovesong*, 2007) získal Cenu diváků na festivalech v Pule a Motovunu. (-PM-)

PÁTEK 14. 6. 2013

16:00 hodin

ČLOVĚK ZPOD STOLU (Čovjek ispod stola)

Chorvatsko 2009, 76 min

hrají: Luka Petrušić, Jelena Lopatić, Marija Škaričić, Damir Lončar, Ronald Žlabor, Višnja Babić, Elizabeta Kukić, Vera Zima, Ljubomir Kerekeš a další

hudba: Darko Hajsek, scénář: Hrvoje Herec na motivy povídky Vjekoslava Dominija, režie: Neven Hitrec

Tržnice na okraji města spojuje galerii postav: mírně retardovaného mladíka Groše, který čeká na svého bohatého otce z Argentiny; prodavačku Lydii, která je zamilovaná do svého přítele, jenž právě sehnal peníze na byt, takže se zdá, že jejich štěstí nestojí nic v cestě; zubaře Pipaniče, pro kterého je úder do hlavy při autonehodě impulzem k tomu, aby své sestře a manželce přiznal všechny své hříchy; mladou ženu zaměstnanou v bistru, které nevadí naslouchat vyprávění svých osamělých hostů, nebo místní mafiány bratry Ringlový, kteří pátrají po tom, kdo jim ukradl jejich lup.

Každá tradiční tržnice je živým organizmem, který začíná být v dnešním hypermarketovém světě ohroženým druhem. Kolik příběhů a osudů je při jejím zrušení násilně převráceno? (-JF-)

Neven Hitrec (*1967 Záhřeb)

Vystudoval filmovou a televizní režii na Akademii dramatických a scénických umění v Záhřebu. Režíroval množství dokumentů a reklam. V roce 1993 získal Cenu Vladimíra Nazora - nejvyšší národní ocenění. Jeho dokumenty *Dvorana* (1993) a *730 dana poslije* (730 dnů poté, 1993) byly promítány v New Yorku v roce 1996 jako součást přehlídky nejlepších chorvatských filmů a rovněž byly uvedeny v Galerii moderního umění New York. Jeho první celovečerní film *Bogorodica* (Bohorodička, 1998) získal Velkou cenu a Cenu pro nejlepšího herce i herečku na Filmovém festivalu v Pule. Jeho druhý celovečerní film *Snivaj, zlato moje* (2005) triumfoval na stejném festivalu v technických kategoriích a získal Cenu diváků. (-PM-)

17:40 hodin

ÚLY (Košnice)

Chorvatsko, ČR, VB, Izrael, Německo 2012, 72 min

Hrají: Akhbar Kurtha, Theo Barklem Biggs, Ozren Grabarić, Nily Tserruya, Luboš Veselý, Stefan Lampadius, Linda Begonja, Halina Paseková, Sabrina Haus, Ksenija Marinković, Yiftach Kaminer, Elad Peretz, Bojan Navoječ, Ljubomir Kerekeš a další.

Hudba: Jared Sorkin, scénář: Igor Šeregi, Boaz Debby, Regina Moriarty, Simon Dolensky & Stefan Zinke, Tomáš Kratochvíl

režie: Boaz Debby, Simon Dolensky, Tomáš Kratochvíl, Michael Lennox, Igor Šeregi,

Čtvrtok ráno v Jeruzalémě. Nira jde do práce. Stejně, jako Ahmad v Londýně, Ralf v Kolíně nad Rýnem a jeden kněz v Praze. Také Matija v Záhřebu jde do práce. OK, nechodi, ale předstírá před svou ženou, že chodí. Ahmadovu rutinu v Londýně naruší při cestě autobusem mladý muž, který vblhne celý udýcháný a nešťastný dovnitř. Učitelku Niru zastaví její žák, který ji rapovým zpěvem vyzná lásku. Pražského kněze zdolá při přípravě kázání spánek. Ralf ulpí v Kolíně nad Rýnem v dopravní zácpě, kde se mu stane něco neočekávaného zamiluje se do dívky popoždějící pomalu ve vedlejším pruhu. Všechn pět dostihne mimo hodem informace o úbytku včel. (-JF-)

Souvislosti:

STUDENTSKÉ FILMOVÉ VČELY VYLETĚLY Z „ÚLŮ“

Hraný film Úly (Košnice) vznikl ve spolupráci pěti filmových škol – ze Záhřebu, Jeruzaléma, Londýna, Kolína nad Rýnem a pražské FAMU. Chorvatská premiéra se odehrála na loňském festivalu v Pule. Mezinárodní premiéru si v témže roce odbyl film na jubilejném 60. ročníku filmového festivalu v San Sebastianu ve Španělsku. Jako výjimečný počin filmových škol se zde ocitl v přehlídce věnované jinak krátkometrážním studentským filmům. Film se tak dostal do společnosti výjimečných filmových děl a filmových tvůrců, kteří v San Sebastianu byli. Film byl financován jako mezinárodní spolupráce z fondu MEDIA Desk za podpory chorvatských sponzorů formou koprodukce prestižních filmových škol a Chorvatského audiovizuálního centra. Chorvatskou část filmu vytvořil student režie na Akademii dramatických umění v Záhřebu Igor Šeregi. Český díl skládky vytvořil mladý režisér a kameraman Tomáš Kratochvíl. Další režiséři jsou studenti nebo čerství absolventi v projektu zúčastněných škol. (-MK-)

19:30 hodin

slavnostní zahájení festivalu za účasti hostů

MATKA NA ULICI (Majka asfalta)

Chorvatsko 2010, 107 min

hrají: Marija Škarić, Janko Popović Volarić, Krešimir Mikić, Noa Nikolić, Ozren Grabarić, Judita Franković, Lana Barić, Franjo Dijak a další

hudba: Jura Ferina, Pavao Miholjević, scénář: Dalibor Matanić, Tomislav Zajec, režie: Dalibor Matanić

Mare a Janko mají sedmiletého syna Bruna. Své úspory vložili do koupě nového bytu. Brzy nato ztrácí Mare práci a finanční situace rodiny se prudce zhoršuje. Také v jejich vztahu se objevují výrazné trhliny, které o Vánocích pferostou v otevřenou krizi. Po nočním incidentu Mare s Brunem od Janka utíkají. Útočíště u přátele je pro ně pouze dočasným řešením. Další noci tráví v autě na parkovišti před hypermarketem. Mare se Bruna snaží povzbuzovat tvrzením, že je to jen hra, její finanční hotovost se ale tenčí a růst teploměru klesá stále niž. (-JF-)

DALIBOR MATANIĆ (*1975 v Záhřebu)

1993

Po ukončení gymnázia vystudoval televizní a filmovou režii na Akademii dramatických umění v Záhřebu. Jak sám říká, absolvoval díky trpělivosti svých rodičů.

V dalších letech pracoval jako autor nebo spoluautor video-spotů, různých dokumentárních filmů - **"Derbi"** (1996), **"Metropolá"** (1998), **"Bag"** (1999), **"Sretno"** (1999), **"Kad naša glazba zagrmi"** (2000), krátkém hraném filmu **"Tišina"** (2000), televizním seriálu **"Novakovi"** (2000).

2000

Natočil film **BLAGAJNICA HOČE IČI NA MORE** - jeden z největších tehdejších domácích kasovních trháků, který měl velký ohlas také při televizním vysílání. Film byl oceněn řadou cen včetně European newcomer award v německém Cottbusu. Film otvíral prestižní filmový festival New directors / New films v New Yorku a byl dosud promítán na více než sto filmových festivalech.

2002

FINE MRTVE DJEVOJKĘ (Slušné mrtvé dívky) byly zvoleny nejlepším chorvatským filmem posledních deseti let. Film byl v celém balkánském regionu extrémně dobře přijat. Byl to jediný film, který obdržel na Národním filmovém festivalu v Pule cenu poroty, kritiků i publika za nejlepší film. Zahraniční kritikové zdůrazňovali, že tento film byl velmi odvážným krokem k obraně lidských práv na Balkáně. Film bývá součástí témat všech retrospektiv nejlepších filmů z regionu, včetně té v New Yorku, Londýně, Mnichově, Paříži a Vsetíně. Byl za Chorvatsko nominován i na cenu Oskar. Do programu festivalů je film stále aktivně zařazován.

Stejného roku vytvořil krátký film **Suša**, první z cyklu o intimitě žen po celém světě. Stal se prvním chorvatským filmem promítaným na festivalu v Cannes v sekci Quinzaine des réalisateurs.

2005

Natočil **100 MINUTA SLAVE** (Sto minut slávy) podle scénáře známého chorvatského spisovatele Roberta Perišice. Příběh vypráví o zakázané lásce mezi dvěma malíři, Slavou Raskaj a jejím učitelem Belou Csikosem (**Miki Manojlović**). Mnoho kritiků vyzdvihlo režisérovy vizuální schopnosti. Každopádně se dá říct, že je to vrámcem chorvatské kinematografie velmi originální počin.

2006

Natočil film **VOLIM TĚ** (Miluji tě), který zobrazuje mladou záhřebskou generaci bez příkras. Vypráví příběh o mladém muži, který je náhodou nakažen virem HIV, načež jej celá společnost začne odsvouvat a začnou se od něj odvracet i nejlepší přátelé. Film produkovala HRT a jeho cesta k divákům byla poněkud netradiční - nejprve televizní premiéra, pak DVD, a nakonec filmové festivaly. Krešo Mikić získal cenu za nejlepšího chorvatského herce roku. Film získal ve Štrasburku cenu Prix Circum za nejlepší evropský televizní film.

2008

Podle populární chorvatské knihy **Damira Karakaše** natočil filmový hit **KINO LIKA**. Film má punc jednoho z nejdovážnějších chorvatských filmů, zejména kvůli kontroverzní scéně s dívkou a prasetem. Vyhral Matad'Or - Grand Prix a studentskou cenu na filmovém festivalu v Noordelijku v Nizozemí, cenu mladé poroty v Montpellieru, dvě Zlaté Arény na festivalu v Pule, cenu za nejlepší debut pro Aretu Čurković, cenu Prix Circum a cenu pro nejlepšího režiséra na filmovém festivalu v Alexandrii. V kinech byl film velmi úspěšný a čtenáři www.jutarnji.hr jej označili za nejlepší film roku 2008.

2009

Natočil krátký film **TULUM** (Party) druhý z chystaného povídkového filmu. Film byl natočen ve Vukovaru a v hlavní roli je opět **Leona Paraminski**. Dostal se do soutěží na více než čtyřiceti filmových festivalech a získal celou řadu cen.

2010

Natočil film **MAJKA ASFALTA** (Matka na ulici). Scénář k němu napsal společně s **Tomislavem Zajecem**, vítězem cen za nejlepší scénář Balkánské filmové nadace na filmovém festivalu v Soluni. Film vypráví o rozpadu mladé rodiny v moderním Záhřebu. Film získal Zlatou Arénu pro nejlepší herečku v Pule (**Marija Škarčić**). Byl vybrán na festivaly v Pusanu, Soluni, Auteurs v Bělehradě, festival Go East ve Wiesbadenu a mnoho dalších. Film získal tři ceny na festivalu FIPA v Biarritz: za nejlepší film, herečku a hudbu.

2011

Natočil další krátký film - **MEZANIN** do své série - opět s **Leonou Paraminski** v hlavní roli. Film byl natočen v Rijece a vypráví o mladé dívce vstupující do drsného světa byznysu.

V téžme roce režíroval svou první divadelní hru - **SJAJNO MJESTO ZA NESREĆU** v Chorvatském národním divadle v Rijece, založenou na knize **Damira Karakaše** o chorvatském spisovateli, který se zoufale snaží uspět v Paříži.

Také natočil psychologický thriller **ČAČA** (Táta) o šokujícím odhalení skrytých rodinných tajemství. Na festivalu v Pule získal film Zlatou Arénu za nejlepší režii, za nejlepší kameru, pro herečku ve vedlejší roli, a cenu kritiků Fedora za nejlepší film.

2013

V záhřebském divadle Gavella realizoval divadelní hru na motivu filmu **Fine mrtve devojke**. V současnosti je to jeden z největších divadelních hitů v Chorvatsku.

Rozjíždí nové projekty - romantickou komedii **Majstori**, film **Zvidan** o lásce a nenávisti na Balkánu, thriller **Nakaze**, čtvrtou část své série s názvem **Gospel** a uvažuje o adaptaci knihy **Eskymos Damira Karakaše**.

Dalibor Matanić je členem EFA (Evropské filmové akademie) a nositelem celé řady domácích ocenění. Bez nadsázky lze říct, že je v současnosti nejplodnějším a zároveň nejuznávanějším chorvatským režisérem.

(-LFi- a -JF- podle www.dalibormatanic.com)

22:10 hodin

SLUŠNÉ MRTVÉ DÍVKY (Fine mrtve devojke)

Chorvatsko 2002, 77 min

hrají: Nina Violic, Olga Pakalović, Kresimir Mikić, Inge Appelt, Ivica Vidović, Milan Strlić, Hrvoje Barisić, Marko Bertok, Mirko Boman, Jadranka Djokić a další
hudba: Jura Ferina, Pavle Miholjević, scénář: Dalibor Matanić, Mate Matišić, režie Dalibor Matanić,

Iva a Marija si pronajmou byt na periferii, aby se mohly skrýt se svou láskou. Co mělo být idylickými chvílemi se ale brzy dramaticky změní, když Ivu znásilní syn jejich domácí. V centru filmu nestojí lesbická láska, ale chování okolí, které se proti nepřítelům dokáže spojit. Nápad na film dostal jeho autor v poli 90. let., kdy homosexuální láska byla v Chorvatsku ještě tabu. Lesbická láska ve filmu představuje osobní postoj jednotlivců, který se snaží většinová společnost znormovat, přestože jím není nikak ohrožována. Dívky ve filmu společnosti ustupují až do chvíle, kdy zjistí, že dále uhnout už není kam. (-JF-)

00:10

DUCH MARŠÁLA TITA (Maršal)

Hrají: Dražen Kühn, Linda Begonja, Ilija Ivezic, Ivo Gregurević, Boris Buzančić, Ljubomir Kapor, Inge Appelt, Predrag Vušović Pređo, Bojan Navojeć, Boris Svtan, Ksenija Pajić, Ivica Vidović a další

Hudba: Mate Matišić, Scénář: Ivo Brešan, Vinko Brešan, režie Vinko Brešan, Chorvatsko 2000, 94 min

Chorvatsko 1998. Do malého města přijíždí policie vyšetřovat zjevení ducha maršála Tita. Místní nejsou moc sdílní a nakládají s událostí po svém. Starosta a podnikatel v jedné osobě chce tohoto „nadpřirozená“ marketingově využít, především přilákat turisty. Partyzánský veterán zase vede členy své bývalé jednotky k tomu, aby využili Titu k propagandě a opětovnému nastolení socialismu. Blázivná satirická komedie s mnoha absurdními scénami a motivy zesměšňuje bývalý jugoslávský režim, jeho symboly, hodnoty a ikony. Tito je mrtev, z hrdinských partyzánů jsou starci a kládivo (bez srpu) je dobré tak leda na rozbití zámku. Ironické je, že starosta využívá komunistických symbolů s čistě kapitalisticky tržním zaměřením. Vedle vizuálních symbolů socialismu se ve filmu objeví také tématicky spřízněné písničky, mezi nimiž vyniká song v rytmu reggae. Oslavnou píseň *Druže Tito mi ti se kunemo* (Soudruhu Tito, my ti přisaháme) nazpíval původně v roce 1977 nejpopulárnější jugoslávský zpěvák Zdravko Čolić. (-MB-)

VINKO BREŠAN (* 1964, Záhřeb)

Vinko Brešan je jednou z nejvýraznějších osobností současné chorvatské kinematografie. Jeho díla dosahují na domácím trhu na místní poměry vysoké návštěvnosti a tvůrce je uznáván i odbornou veřejností. Prestižní ocenění získala už jeho prvotina. Jeho snímky vyhrávají nejen na bilančním chorvatském filmovém festivalu v Pule, ale ceny si opakovaně odnesly i z Berlína či Karlových Varů. Podobně jako většina filmův v ex-jugoslávském prostoru, Brešan ve své tvorbě opakováne reprezentuje občanskou válku z 90. let. Konflikt, traumata s ním spojená i otázky nesnášenlivosti a xenofobie dávkuje s nadsázkou i humorem. Tento přístup pak uměně využívá ke zdůraznění tragiky, vážnosti i absurdity témat, která definují vývoj (i kinematografii) ex-jugoslávských zemí.

Je syn populárního dramatika **Ivo Brešana**, který se ve filmovém průmyslu uplatnil jako scénárista, když spolupracoval s Krsto Papićem či Veljko Bulajićem a napsal scénáře i k prvním dvěma synovým filmům.

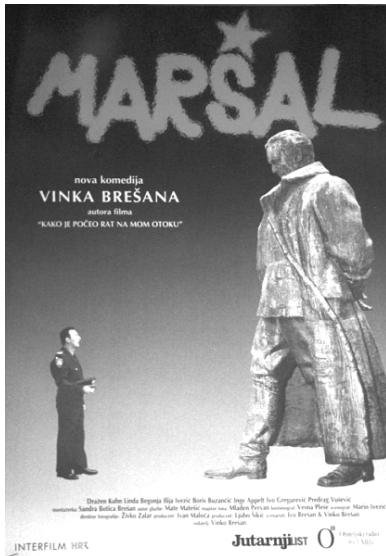
Vinko vystudoval v Záhřebu filozofii a srovnávací literaturu a na Akademii dramatických umění také režii. Na poli dlouhomětrážní tvorby debutoval snímkem *Jak začala válka na mém ostrově* (Kako je počeо rat na mom otoku, 1996). Příběh filmu se odehrává v roce 1991, kdy velitel vojenské posádky odmítá opustit základnu a propustit své muže. Prostřednictvím malé události, osudů několika desítek lidí, znázorňuje režisér absurditu války a národnostní nesnášenlivosti.

O tři roky později natočil Brešan snímek **Duch maršála Tita** (viz anotace), který se nese v podobně ironickém duchu a rovněž se odehrává na omezeném prostoru jednoho malého města a jeho obyvatel.

Následující snímek **Svědkové** (Svjedoci, 2003) se vrací přímo k válečným událostem 90. let, do nichž zasazuje vyšetřování jedné vraždy. Ozvláštnění přináší film na rovině vyprávění, které postupně využívá perspektivy různých postav, čímž divákovi poskytuje mnohostranný pohled na proběhnutou události.

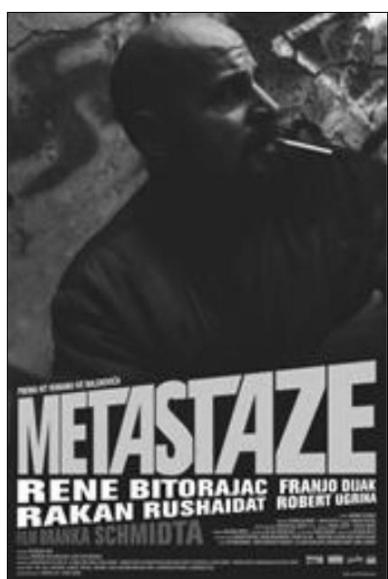
Trauma občanské války se objevuje i ve filmu **Bez konce** (Nije kraj, 2008), kde se chorvatský voják zamílil do srbské ženy, manželky důstojníka, kterého má zastřelit. Deset let po válce se se svou láskou opět setkává a přes komplikace nakonec dospěje romance ke šťastnému konci. Tento snímek rovněž pracuje s nárací netradičním způsobem, když zpočátku ponechává velké množství mezí a jen pozvolna odkrývá jednotlivé informace, ze kterých si s postupujícím dějem skládá divák dohromady celou skládačku příběhu i jeho kontexty.

Ve svém zatím posledním filmu **Knězovy děti** (Svečenikova djeca) se Brešan vrátil ke stylu svých prvních dvou snímků, když se opět zaměřil na mikroprostor malého ostrovního města. Zde se rozehrává absurdní plán, když mladý kněz společně s lékárníkem a prodavačem kondomů sabotuje používání antikoncepcí ve městě, čímž zvýší porodnost a počet svatb. Intriky se jim ale vymknou z rukou a zprvu absurdní komedie se mění v příběh s tragickými následky. (-MB-)

Souvislosti: JOSIP BROZ TITO

Josip Broz Tito (1892 - 1980) je nejvýznamnější osobností jugoslávských dějin, která určovala směřování země od konce 2. světové války až do své smrti. Za války formovala účinnou rezistenci proti okupaci komunistická strana a Tito v jejím čele se stal velitelem národně-osvobozenecckého hnutí. Komunisté výšli z války jako dominantní politická síla kontrolující státní moc. V Jugoslávii však na rozdíl od ostatních zemí střední či jihovýchodní Evropy měla vláda rozhodující podporu obyvatelstva. Systém moci byl oligarchický, kdy vládnoucí elitu představovaly čtyři autoritativní vůdci včetně Tita, který měl však prioritu a postupem času eliminoval své nejbližší spolupracovníky, aby v pozdějších dekadách své vlády převzal ústřední pravomoci. Prezidentem se stal až v roce 1953, kdy byla tato funkce nově vytvořena. Do ní byl Tito zvolen celkem šestkrát, než byl v roce 1974 jmenován prezidentem doživotním. Díky své úspěšné ekonomické politice a diplomacii byl považován za benevolentního diktátora a na rozdíl od Stalina či Ceaușesca jej lid miloval. Masovou popularitu mu bezesporu zajistily úspěchy partyzánského hnutí, které byly v období socialistické Jugoslávie připomínány. O další „hrdinsky“ čin se Tito zasloužil, když na konci 40. let ustál roztržku se Stalinem, obhájil pozici své země a vydělil ji ze sevření východního bloku. Když Tito pochopil, že obnovené spojenectví s Moskvou je nereálné, přehodnotil zahraničně-politickou orientaci své země. Jugoslávie se v roce 1961 stala zakládajícím členem hnutí Nezúčastněných, čímž získala spojence především v zemích tzv. třetího světa. Socialistická Jugoslávie sice také normalizovala své vztahy se Západem a plynuly jí z toho jisté výhody, ale do přílišné závislosti se stát dostat nechtěl a ve světě polarizovaném na Západ a Východ zvolil strategické lavírování a relativně nezávislou pozici. Idealistický obraz Titovy Jugoslávie narušují stinné stránky totalitního režimu. Tito jako autoritativní diktátor se radikálně zbaboval nepohodlným spoluustraníků i problematických občanů. Své odpůrce umisťoval na nechvalně proslulý Goli otok (Pustý ostrov). Problematická je i deklarovaná mírová koexistence jednotlivých jihočeských národů, která byla spíš udržovaným stavem, než konstruktivně řešeným problémem. Ten začal vyplouvat na povrch v 80. letech a v následující dekadě přerostl v krvavou občanskou válku, která vedla k rozpadu federace. Nostalgie po Titově osobě však do jisté míry přetrává v postjugoslávských zemích dodnes. Tito byl pochřben v mauzoleu v Bělehradě, které je dnes součástí komplexu Muzea jugoslávské historie a místo je dodnes pietně udržováno. (-MB-)

SOBOTA 15. 6. 2013

9:00 hodin

METASTÁZY (Metastaze)

Chorvatsko 2009, 77 min

hraje: Rene Bitorajac, Franjo Dijak, Rakan Rushaidat, Robert Ugrina, Jadranka Đokić,

Daria Lorenci a další

scénář: Ognjen Svilicić podle románu Iva Balenoviće,
režie: Branko Schmidt

Filip se právě vrátil z protidrogové léčebny. Syn jugoslávského důstojníka - Dejo jede v drogách stále, navíc chce jejich pašováním vydělat. Krpa je násilník a nacionalista. Své primitivní pudy ukájí výtržnostmi na fotbale a při týráni své ženy. Kizo je alkoholik, který stále žije s matkou. Čtyři bývalé spolužáky nespoují přátelství ani lásku k fotbalu, na který společně chodí, ale potřeba nějak zabít čas. Film natočený na motivy románu Iva Balenoviće ukazuje Záhřeb z odvrácené strany tak, jak jej žádný turistický průvodce neprezentuje.

(-JF-)

Branko Schmidt (*1957 Osijek)

Vystudoval filmovou a televizní režii na Akademii dramatických a scénických umění v Záhřebu. Předtím studoval též ekonomiku. Jeho absolventský film byla televizní inscenace **Rano sazrijevanje Marka Kovača** (1981). O rok později natočil televizní drama **Hildegard**, které bylo zvoleno nejlepším jugoslávským televizním dramatem. V roce 1988 vytvořil svůj první celovečerní film **Sokol ga nije volio** (Sokol ho neměl rád) adaptaci hry od **Fabijana Šovagoviće** a získal Cenu pro nejlepšího debutanta na FF v Pule. Během své kariéry režiroval také divadelní hry, dokumenty a televizní seriály pro děti. V 90. letech režiroval 4 celovečerní filmy. Snímek **Božić u Beću** (Vánoce ve Vídni, 1997), který získal Zlatou arénou za nejlepší scénář. **Kraljica noći** (Královna noci, 2001) byla oceněna Zlatou arenou za nejlepší scénář a produkci. Průlom zaznamenal svým osmým celovečerním filmem **Put lubenica** (Melounová stezka, 2006), který získal tři Zlaté arény na FF v Pule, Cenu chorvatských kritiků, Hlavní cenu FF v Dubrovniku a Zlatou Antigonu na FF v Montpellier. Úspěšně byly rovněž následující **Metastaze** (Metastázy, 2009), které rovněž získaly tři Zlaté areny a byly uvedeny na mnoha světových festivalech. Jeho zatím poslední snímek **Ljudožder vegetarianac** (Kanibal vegerarián, 2012) získal v Pule dokonce 6 ocenění. (-PM-)

10:40 hodin

KROK SUN KROK (Korak po korak)

Chorvatsko 2012, 100 min

Hrají: Ksenija Marinković, Nenad Cvetko, Hrvoje Perc, Sreten Mokrović, Vera Zima, Neven Palaček Papageno, Darko Milas, Bojan Savoječ, Goran Savoječ, Slaven Knežević, Sandra Lončarić Tankosić, Vilim Matula, Božidarika Frait a další

hudba: Tomo Sombolac, scénář: Lydia Scheuermann Hodak, Branko Šömen, Biljana Čakić Veselić na motivy sbírky povidek „Frezije i još ponešto“ Lydie Scheuermann Hodak, režie Biljana Čakić Veselić

Ihněd poté, co přišla válka do Osijeku, ztrácí Nadja Kralj všechny životní jistoty. Její manžel Toma utíká před válkou do Záhřebu, syn Krsto se přidává k domobraně a je nasazen na frontě v přední linii. Vera odmítá opustit svůj dům, přestože je poškozen ostřelováním města a fronta se k němu přibližuje.

Když vojáci zajmou německy mluvícího muže, nabídne jim Vera, své ilumočnické služby. Snaží se tak vydělat peníze na neprůstřelnou vestu pro svého syna. Charakter člověka se naplní projeví v krizové situaci, a to je přesně případ Very, která nehdohlá utěct před nebezpečím a nechat dům napospas nepříteli. Přestože syn odmítá její pomoc, dělá vše pro to, aby jej ochránila. Stejně tak se snaží nezíštně pomoci vyslychanému. Když ho nezná, nehdohlá dopustit, aby se mu děla krvída.

Film se odehrává na podzim a v zimě roku 1991, tedy v době, kdy ve Slavonii probíhaly největší boje. (-JF-)

Biljana Čakić Veselić (*1967)

Absolvovala Akademii dramatických umění v Záhřebu a ve studiu pokračovala v Dánsku. Její nejúspěšnější film dokument **Decko kojem se zurilo** (Chlapec, který spěchal, 2001) vyhrál všechny hlavní ceny pro dokumentární filmy v Chorvatsku. Její další práce zahrnují televizní dokument **Vidovnjakinja** (2001), účast na celovečerním dokumentu **Über die Grenze - Fünf Ansichten von Nachbarn** (**Přes hraniční - Pět pohledů od sousedů**, 2004 - podílel se mimojiné také **Jan Gogola ml. a Peter Kerekes**) a celovečerní dokument **Zagorka** (2008) o jedné z prvních chorvatských novinářek a spisovatelky **Mariji Jurić Zagorce**. (-PM-)

13:00 hodin

TOVARYŠSTVO JEŽIŠOVÓ (Družba Isusova)

Chorvatsko 2004, 91 min

hrají: Milan Plešina, Leona Paraminski, Ivica Vidović, Maša Petranović, Mustafa Nadarević, Pahor Galiano, Darko Milas, Bojan Navojec, Krešimir Mikić, Leon Lučev
hudba: Jivan Gasparyan, scénár: Silvija Petranović podle románu Jiřího Šotoly, režie: Silvije Petranović,

Je polovina 17. století. Jezuité prosazují svůj vliv ve střední Evropě. Mladá vdova - hraběnka Maria žije s hrstkou služebnictva na vesnickém panství. Tovaryšstvo Ježišovo (jezuitský rád) pověří funkci jejího zpovědníka pátera Hada, který je plně oddán Bohu a službě rádu. Jako takový se zdá být ideálním nástrojem pro naplnění záměrů jezuitů toužících po upevnění svého postavení v heretickém regionu.

V případě pátera Hada však nejde vše podle jejich představ. Přestože je resistentní vůči ženským zbraním mladé hraběnky, začíná pochybovat o tom, zda mají příkazy jeho představených sloužit výhradně k šíření slávy boží. (-JF-)

Silvije Petranović (*1969 Nova Gradiška)

Absolvoval režii na Akademii dramatických umění v Záhřebu. Je to všeobecný talent: propagátor videa, producent, malíř i filmář. Pro televizi režíroval celovečerní film podle klasické knihy Milana Kundery *Nikdo se nebude smát* (Nitko se neče smijati, 1985). A v roce 2004 adaptoval román Jiřího Šotoly *Tovaryšstvo Ježišovo* (Družba Isusova). Je také autorem několika dokumentů o válce v Chorvatsku. Jako producent a režisér se účastnil festivalů v Montrealu, Šanghaji, Sarajevu, Sao Paulu, Káhiře, Kalkatě, Mill Valley, Napa Valley, Pule a Thessaloniki. V postprodukci je jeho nejnovější celovečerní hraný snímek *Čudnovate zgodě šegreta Hlapiče* (Podivná dobrodružství ševce Hlapiče). (-PM-)

Souvislosti: Tovaryšstvo Ježišovo (Societas Iesu, jezuitský rád)

Tovaryšstvo Ježišovo je jeden z největších a nejvýznamnějších řeholních rádů římskokatolické církve. Založen byl sv. Ignácem z Loyoly roku 1534 a stal se jedním z nejvlivnějších rádů světa. V roce 1773 byl papežem zrušen, rád ale fakticky nikdy zcela nezanikl a v roce 1814 byl obnoven. Jeho členové jsou známi jako jezuité.

Zřízení rádu bylo jednou z reakcí katolické církve na reformaci. Hlavní činností rádu byla misijní, vzdělávací a vědecká činnost.

V Českých zemích v období po bitvě na Bílé hoře byla hlavní náplní činnosti rádu rekatalizace prostřednictvím tzv. vnitřních misí. Roku 1622 byla Tovaryšstvu Ježišovu svěřena výuka na Karlově univerzitě, dále pokračovala činnost ve školství, vědách, umění a kultuře. V české společnosti je působení rádu vnímáno z historického hlediska rozporuplně až negativně ruku v ruce s šířením vzdělanosti šla cenzura, ničení knih, nulová náboženská tolerance. K tomuto vnímání však také značně přispělo též zjednodušování a zkreslování situace literaturou. (-LF- podle Wikipedie)

14:55 hodin

ZATOPENÝ HŘBITOV (Potonulo groblje)

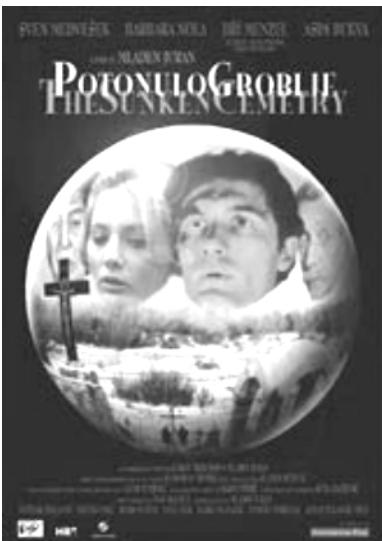
Chorvatsko 2002, 99 min

hrají: Sven Medvešek, Barbara Nola, Jiří Menzel, Asim Bukva, Božidar Smiljanić, Ksenija Pajić, Boris Srvtan, Nina Erak, Darko Plovanić, Zvonko Torjanec, Adnan Palangić - Dino, Goran Bakić

hudba: Igor Kuljerić, scénář: Goran Tribuson, Mladen Juran podle románu Gorana Tribusona, režie: Mladen Juran

Muž se vrací po mnoha letech do malého města, aby objasnil záhadu ze svého dětství. Město pomalu zaplavuje řeka a možná by bylo lépe, kdyby se v ní některá tajemství utopila.

Čtyřicátník Ivan se po mnoha letech v zahraničí vrací do svého rodného města na severu Chorvatska, ze kterého kdysi za podivných okolností odešel. Poté, co procestoval celou Evropu a stále nenašel to, co hledal, vrací se ke svým kořenům a snaží se najít odpovědi na otázky, které ho již od dětství trápí. Snaží se zrekonstruovat události, na které má jen nejasné vzpomínky. Vrací se na známá místa, setkává se s různými lidmi. Brzy však zjišťuje, že je někomu jeho pátrání trnem v oku. Navíc přijel v čase, kdy je město ohroženo staletou velkou vodou, která již zatopila část hřbitova u řeky a dále stoupá. Není to ale pouze voda, která představuje hrozbu. (-JF-)

Mladen Juran (*1942 Záhřeb)

Absolvoval Ekonomickou fakultu v Záhřebu. V roce 1963 odešel do Paříže, kde vystudoval Kolej dramatických umění Charlese Dullina v Theatre National Populaire. Tam také v roce 1967 pracoval jako stážista pro Lee Strasberga, uměleckého ředitele Actor's Studio v New Yorku. Během studií působil také jako herec a asistent režie v divadle, televizi i ve filmu. Po návratu do Chorvatska začínal v televizi, do roku 1973 natočil více než 200 pořadů, seriálových epizod a filmů různých žánrů. Jeho krátký film *Transatlantik* (1982) surrealisticke zobrazení tragického osudu chorvatského emigranta získala řadu ocenění, a je uváděn mezi nejlepšími chorvatskými filmy. Stejně téma pod stejným názvem v roce 1998 rozvinul v celovečerní film, který získal Zlatou arénu v Pule pro nejlepšího herce. Jeho další dokument *Živuće fotografije* (Živé fotografie, 1982) o ranné historii chorvatské kinematografie byl vzpruhou a inspirací pro mnoho dalších chorvatských filmářů. (-PM-)

17:00 hodin

KINO LIKA

Chorvatsko 2008, 117 min

hrají: Krešimir Mikić, Areta Čurković, Ivo Gregurević, Danko Ljuština, Jasna Žalica, Nada Gačešić, Milan Pleština a další

hudba: Jura Ferina, Pavle Miholjević, scénář: Dalibor Matanić, Igor Živković, režie: Dalibor Matanić

V malé obci v chorvatském vnitrozemí, v kraji zvaném Lika, žije Mike - jednodušší, ale velmi talentovaný fotbalista, o kterého se zajímají prvoligové domácí kluby i skaut z Německa, svérázný lakový sedlák Joso a tlustá mladá prodavčka Olga toužící po lásce. Stejně, jako v celé zemi se i zde schyluje k referendu o vstupu Chorvatska do EU. Kolem této události sice v obci vzniká rozruch, hlavní postavy filmu však míjí - ty jsou plně pohrouženy do řešení svých osobních problémů. Mike se nemůže vzpamatovat z tragické smrti své maminky, Joso se stará na úkor své rodiny o dobytek, který trpí v parném létě nedostatkem vody a Olga podniká při hledání partnera zouflalé kroky. Mezitím se v obci střetnou příznivci a odpůrci EU a v místním kině dávají akční snímek Kung-fu Tesla. (-JF-)

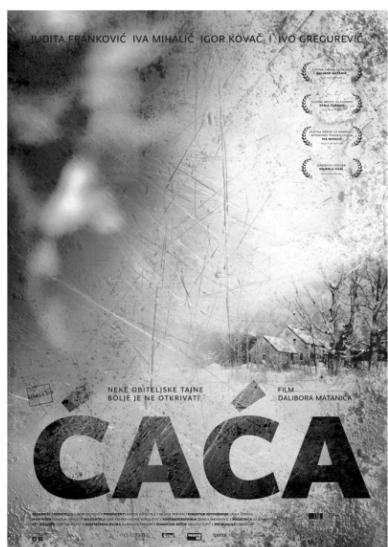
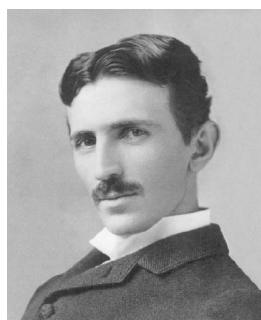
Souvislosti: LIKA

Chorvatská republika se administrativně dělí na dvacet žup plus hlavní město Záhřeb. Ličko-senjska župa se sídlem v městě Gospic leží v severní části země při jadranském pobřeží. Oblast Liky nese historické pojmenování známé už ve středověku a tento region přibližně odpovídá územnímu vymezení dnešní župy. Je to ovšem oblast vnitrozemská a také hornatá. V kontextu dění v 90. letech je nicméně zajímavý údaj, že Lika patřila vedle severní Dalmácie, Kordunu, Banje, Slavonie a Sremu k území, kde tvořila většinu obyvatel srbská menšina. Nacionalistická a protisrbská kampaň Tuđmanovy HDZ vyvolala v této komunitě obavy a přispěla k pozitivním ohlasům krajinských Srbsů na politiku Slobodana Miloševice. Spory přerostly v ozbrojené srážky, z oblasti osidlených většinově Srby bylo vyháněno chorvatské obyvatelstvo a v březnu 1991 vyhlásili srbskí separatisté nezávislost Srbské autonomní oblasti Krajina na Chorvatsku a konflikt brzy přerostl v opravdovou válku. Republika srbská Krajina vznikla na rozsáhlém území (zhruba třetina země) vnitrozemského Chorvatska, kopírující část hranice s Bosnou a Hercegovinou. Nikým neuznaný, z geografického, dopravního a obranného hlediska nešťastně situovaný státní útvar vytvořený chorvatskými Srby však postupně zabředával do hlubokých problémů, většina obyvatel se ocitla na hranici bíd. Tento stav se udřel až do května 1995, kdy chorvatská armáda bez většího problémů RSK obsadila. V létě padlo hlavní město Knin. Civilní obyvatelstvo bylo zastrašováno a perzekuováno a během roku opustilo své domovy 150 tisíc Srbsů. (-MB-)

Souvislosti: NIKOLA TESLA (1856 - 1943)

Světoznámý fyzik, vynálezce a konstruktér, který vynikl zejména v elektrotechnice. Narodil se v obci Smiljan v dnešním Chorvatsku. Etnicky byl ale Srb, syn pravoslavného duchovního. V 80. letech pobýval studijně ve Štýrském Hradci a Praze, pracoval v Budapešti i Paříži. 1884 se natrvalo usadil v USA. Ve svém výzkumu se věnoval předeším střídavému proudu, vynalezl asynchronní motor a jako první veřejně předvedl radiokomunikační přístroj. Mnoho jeho objevů vzniklo jako vedlejší produkt jiných experimentů, a protože Tesla nebyl příliš praktický, často se připravil o úspěch, když své objevy nepublikoval. V závěru života se věnoval vizionářským a velice nákladným, ale neuskutečnitelným projektům.

Za občanské války v 90. letech byly Teslův rodný dům a kostel, ve kterém sloužil jeho otec bohoslužby, poškozeny. Na náměstí v nedalekém městě Gospic stával Teslův pomník, který Chorvaté vyhodili do povětrí. Od roku 1994 využívají Teslovu podobiznu srbské bankovky a je tedy zřejmé, že se k této osobnosti hrdě hlásí. V Gospicích navíc Srbové založili

na začátku 90. let Republiku srbskou Krajinu a přilehlá oblast Lika zažila četné boje. V nedávné době byl však u Teslova rodného domu zřízen vědeckotechnický park a při této příležitosti se sešli prezidenti obou sousedících zemí a vyzdvihli Teslův přínos bez ohledu na jeho původ. (-MB-)

19:40 hodin

TÁTA (Čaća)

Chorvatsko 2011, 70 min

hrají: Judita Franković, Iva Mihalić, Igor Kovac,

Ivo Gregurević, hudba: Jura Ferina, Pavle Miholjević

scénář: Dalibor Matanić, režie: Dalibor Matanić

Dívka Lucija přemluví přítelku Vanju a svou sestru Veru, aby s ní jeli za otcem. Ten před lety odešel od jejich rodiny a bydlí na samotě v hornaté Lici. Je údajně smrtelně nemocen, takže je to asi poslední příležitost, jak se dozvědět co se v minulosti stalo mezi ním a jejich matkou. Po dlouhé cestě dojedou k otcovu domu. Zjistí, že je prázdný. Den se kráti a cestu zpět mají dlouhou, rozhodnou se proto, přenocovat v domě. Doufají, že se otec druhého dne objeví. (-JF-)

21:30 hodin

MR. LOCO - koncert

Temperamentní balkánská world music

V sobotu večer necháme načas odpočinout filmovým strojům a našim očím. Nejen pro účastníky Letního filmového maratonu rozjede svou balkánskou hudební mašinu pražská kapela Mr. Loco. Band s mezinárodním česko-mexicko-peruánským obsazením kombinuje ve svých skladbách balkánský folklor s prvky latiny, reggae, ska i hip hopu. Skupina Vás svou temperamentní hudbou znovu nabije, přinese tu pravou letně filmově maratonovou pohodu a hurá do dalších kilometrů maratonských filmů... (-MK-)

Koncert startuje ve 21:30 hodin v malém sále Domu kultury (vchod restaurace DK od Policie z ulice Hlášenka). Účastníci LFM s celoakční a celodenní vstupenkou to mají za 90Kč!

23:45 hodin

72 DNÍ (Sedamdeset i dva dana)

Chorvatsko 2010, 90 min

hrají: Rade Šerbedžija, Krešimir Mikić, Bogdan Diklić, Živko Anočić, Mira Banjac, Dejan Aćimović, Lucija Šerbedžija, Nebojša Glogovac, Predrag Vušović, Dragan Nikolić, Pero Močibob, Marinko Prga, Danilo Šerbedžija a další

hudba: Miroslav Tadić, scénár: Danilo Šerbedžija,

režie: Danilo Šerbedžija

Dva dospělí synové, otec, strýc a babička to jsou Paripovičovi. Žijí v malé vsi někde v Lici a jsou jednou z posledních srbských rodin, která po událostech v devadesátých letech široko daleko zůstala. Muži se starají vzorně o babičku – ta musí žít, i kdyby byla dávno mrtvá. Její penze od americké armády je totiž jediným příjmem rodiny. Je jasné, že se tento stav nedá protahovat do nekonečna – to si začínají postupně všichni, kromě despotického otce, uvědomovat. Zejména syna Branka, který touží poskládat punkovou kapelu, to táhne pryč z venkova a zdá se, že je pouze otázkou času, kdy napětí mezi ním a otcem přeroste v otevřený konflikt. (-JF-)

Danilo Šerbedžija (*1971 Záhřeb)

Danilo Šerbedžija je synem známého chorvatského herce **Redeho Šerbedžiji**. Studoval na The School of Film Ohio University. Natočil množství dokumentů, ceněných krátkometrážních filmů, hudebních videoklipů a epizod televizních seriálů. Jeho celovečerní debut **Sedamdeset i dva dana** (72 dny, 2010) svedl dohromady největší filmové hvězdy ex-Jugoslávie a nejslibnější chorvatské talenty, dvě herecké ceny pak získal na festivalu v Pule. (-PM-)

NEDĚLE 16. 6. 2013

9:00 hodin

CO JE MUŽ BEZ KNÍRU? (Što je muškarac bez brkova?)

Chorvatsko 2005, 112 min

hrájí: Zrinka Cvitesić, Leon Lučev, Ivo Gregurević,

Robert Ugrina, Marija Škarić a další

hudba: Tamara Obrovač, scénář: Hrvoje Hribar,

režie: Hrvoje Hribar

Mozaika přiběhů odehrávajících se po válce v 90. letech minulého století v zapadlé dalmatské vesnici. Pohledná bohatá vdova Tatjana uhání místního mladého faráře - otce Stjepana, který bojuje nejen s nástrahami, které na něj chystá, ale i s alkoholem. Ve stejnou chvíli se do vesnice vrací z Německa úspěšný emigrant Marinko se svou německou dcerkou. Ta je nemile překvapená zjištěním, že ji otec nevzal jen na dobrodružný výlet, ale hodlá se ve vesnici usadit natrvalo. Aby toho nebylo málo, probíhá právě v okolí cvičení chorvatské armády a její důstojníci očekávají inspekci

ministrně obrany.

Tak jako na každě vesnici jsou i zde osudy jejich obyvatel různě propletěné a každá událost je věcí veřejnou. Díky filmu máme možnost nahlédnout pod pokličku fungování poválečného chorvatského venkova a vnímat jeho rázovitost, specifika a nešvary. Film je natočen podle prózy známého chorvatského spisovatele Ante Tomiće. (-JF-)

Hrvoje Hribar (*1962 Záhřeb)

Vystudoval filmovou režii na Akademii dramatických umění. Pracoval jako asistent režie, spisovatel, kuchař, rozhlasový dopisovatel, eseista, encyklopedista, manažer zpravodajského týmu. Jako režisér, producent a scenárista ve vlastní produkční společnosti FIZ realizoval svůj dosud největší projekt celovečerní hraný film **Co je muž bez kníru?** (2005), se kterým získal na FF v Pule Cenu diváků. Předtím, režíroval a produkoval dva dokumentární filmy (**Svět je velký a Byl jednou**), stejně jako svůj první celovečerní film **Puska za uspávávanje** (Uspávací puška, 1997) chorvatská filmová cena Oktavijan za nejlepší film. Jako režisér a scenárista je Hribar podepsán pod televizní komedií **Hrvatske katedrale** (Chorvatská katedrála, 1991) a krátkým filmem **Between Zaghlul & Zaharias** (1994). 2001 pro HTV režíroval **Novo doba** (Nová doba), pětidílnou mini-sérii podle scénáře **Ivanisevice, Baretice a Tomice**. Od prosince 2010 je výkonným ředitelem Chorvatského audiovizuálního centra (HAVC). (-PM-)

11:15 hodin

SKUTEČNÝ ZÁZRAK (Pravo čudo)

Chorvatsko 2007, 107 min

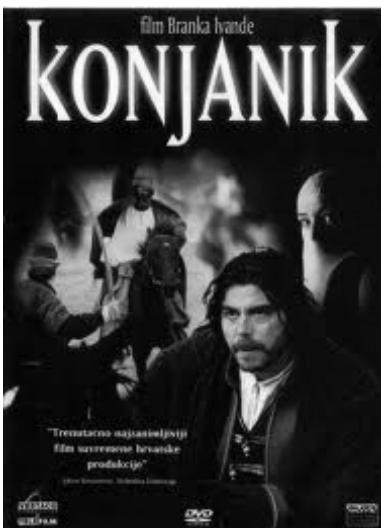
hrájí: Rade Serbedžija, Franjo Dijak, Barbara Nola, Ivo Gregurević, Ivana Roscić, Leon Lučev, Leona

**Paraminski, Milan Pleština, Marija Škaričić, hudba:
Hrvoje Crnić, scénář: Lukas Nola, režie Lukas Nola**

Prezident dostává na večírku infarkt a umírá. Číšník Toma (Rade Šerbedžija) jej ale zázračně přivede k životu. Tento čin jej proslaví tak, že své schopnosti uzdravovat začne využívat komerčně. Jeho věhlas se šíří a není proto divu, že jej záhy kontaktuje skupina podnikatelů s nabídkou na vybudování chrámu, ve kterém by mohl svou živnost provozovat. Toma souhlasí a přijíždí se synem Antem (Franjo Dijak) na ostrov, kde je již vše připraveno. Projekt vypadá velkoryse, ale brzy se kolem něj začnou vynořovat podezřelé skutečnosti. Také chování některých obyvatel ostrova je podivné. (-JF-)

Lukas Nola (*1964 Záhřeb)

Studoval malbu na Akademii muzických umění a filmovou režii na Akademii dramatických umění v Záhřebu. Natočil krátké a televizní filmy: *Dok nitko ne gleda* (Nikdo se nedívá, 1992), *Svaki put kad se rastajemo* (Pokaždé se rozjdeme, 1994), za které získal chorvatské filmové ceny Oktavian, a dále filmy *Krada* (Krádež, 2004) a *Ne pitaj kako* (Neptej se jak, 2006). Režíroval také čtyři celovečerní filmy: *Rusko meso* (Ruské maso, 1997), *Nebo sateliti* (Nebeské těleso, 2001) Zvláštní cena poroty na FF Mannheim-Heidelberg, *Sami* (Sami, 2001) a *Pravo čudo* (Skutečný zázrak, 2007) (-PM-)

13:30 hodin

JEZDEC (Konjanik)

Chorvatsko 2003, 133 min

hrájí: Niksa Kusej, Zrinka Cvitešić, Goran Grgić, Danko Ljutina, Mladen Vulic a další, hudba: Igor Savin, scénář: Ivan Aralica, režie: Branko Ivanda

Historický příběh o milostném vzplanutí mezi pomstychtivým jezdcem z Nečvenské pevnosti a dcerou beže z Duvna, které hrozilo přerušt v mezinárodní roztržku a narušit křehký mír. Romantické drama z druhé poloviny 18. století, kdy byly významné části Chorvatska pod vlivem Benátské republiky, zatímco Bosna a Hercegovina byla součástí Osmanské říše. Moc v pohraničí, kde se stýkalo křesťanství s islámem, byla rozdrobena mezi mnoho lokálních vládců a banditů, které se snažili intrikami a úplatky ovlivňovat benátští diplomaté. (-PM-)

Branko Ivanda (*1941 Split)

Branko Ivanda má za svou třicetiletou kariéru na svém kontě spoustu televizních i dokumentárních filmů a především televizních seriálů. Za svou televizní tvorbu získal několik prestižních ocenění na významných mezinárodních festivalech (Mar del Plata, Londýn, Los Angeles, New York, Berlin...). Debutoval v roce 1968 dramatem *Gravitacija ili fantasticna mladost cinovnika Borisa Horvata s Rade Šerbedžijou* v hlavní roli. V roce 1978 natočil film *Prijek sud*. V roce 1982 thriller *Zločin u skoli* a v roce 1983 drama *Noc poslije smrti s Milenou Dravić a Radem Šerbedžijou*. V roce 2003 režíroval výpravné historické drama *Jezdec (Konjanik)*, za které

získal Zlatou Arénu v Pule a několik dalších cen. V minulém roce přišla do kin jeho komedie *Lea i Darija*. Vyučuje na Akademii dramatických umění v Záhřebu.

Souvislosti: TITULY

Ve filmu se používají turecké tituly jako paša, bejlerbej, bej, efendi a aga. Paša byl titul pro vysokého úředníka, který spravoval významné území tzv. pašalík. Jemu podléhali bejové, kteří vládli menším osadám, popřípadě bejlerbejové, kteří měli pod sebou více bejů. Agové byli vojenští velitelé. Efendi byl titul úředníků, kněží a učenců. (-PM-)

16:05 hodin

NOĆNI LODĚ (Nočni brodovi)

Chorvatsko, Srbsko 2012, 98 min

hrájí: Renata Ulmanski, Ana Karić, Radko Polić, Lana Barić, Bogdan Diklić, Marija Geml a další, hudba: Tamara Obrovac, scénář: Elvis Bosnjak, Igor Mirković, režie: Igor Mirković

Helena a Jakov žijí v domově důchodců. Dny poklidně plynou a oni už od života nic nečekají. A pak se stane něco zvláštního. Zamilují se do sebe jako dva teenageři a zatouží prožít naplně čas, který jim zbývá. Najednou si uvědomují, že budova domova s přilehlým oploceným parkem je klecí, která jim brání v rozletu. Rozhodnou se proto utéct a Jakovovým starým autem, kterému nejde zařadit zpátečka, jedou stále vpřed směrem k moři, kde na ně čeká jejich lodě. (-JF-)

Igor Mirković (*1965 Záhřeb)

Vystudoval politické vědy v Záhřebu. Během novinářské práce, natočil a sestříhal řadu televizních reportáží oceněných v Chorvatsku i v zahraničí. Svůj první dokument *Orbanici*

Unplugged natočil v roce 1998. O té doby se věnoval spíše filmu než novinářství. V roce 2001 společně s *Rajko Grlićem* režíroval uznaný dokument *Kdo chce být prezident?* (*Novo novo vrijeme*), který byl uveden na mnoha filmových festivalech. V roce 2003 natočil dokument *Dítě štěstěny* (*Sretno dijete*), který byl úspěšně uváděn v chorvatských kinech. Je ředitelem mezinárodního filmového festivalu v Motovunu. *Noćni lodě* jsou jeho prvním celovečerním hraným filmem. (-PM-)

18:00 hodin

JOSEF

Chorvatsko 2011, 86 min

hrájí: Neven Aljinovic-Tot, Alen Liveric, Drazen Sivak, Vid Balog, Sandra Loncaric, Antonio Farkas, Ivo Gregurević, Miroslav Buhin, Bojan Navojec, hudba: Marko Perković, scénář: Mario Marko Krce, režie: Stanislav Tomić

První světová válka, 1915, Halič, východní fronta. Chorvatský vojín sloužící v Rakousko-Uherské armádě se probouzí po bitvě z bezvědomí. Kolem je spousta mrtvých a on si nic nepamatuje. Je mu zima, proto si vypůjčí uniformu nejbližšího mrtvého vojáka. Jak záhy zjistí, uniforma patřila četaři (zugsführer) jménem Josef. Voják tak získává novou identitu a stává se četařem Josefem. Záhy se střetává se zbytky jednotky, ve které slouží především chorvatští vojáci, a kolotoč událostí, ze kterého nelze vystoupit, se naplně roztáčí. Jednotka je obviněna z deserce a Josef se dostává do opakovaných konfliktů s nadporučíkem (oberleutnant) Tiffenbachem, který má závažné pochybnosti o jeho poddůstojnické hodnosti. Tím, že se dostane před popravčí četu, příběh vojáka a ukradené uniformy zdaleka nekončí. (-JF-)

Stanislav Tomić (*1972 Záhřeb)

Vystudoval filmovou a televizní režii na Akademii dramatických umění v Záhřebu. Natočil více než 40 dokumentů, ceněný krátký film *Promasaj* (Rána vedle, 2001) a hodinový film *Otač* (Otec, 2005). Režíruje rovněž televizní seriály. Jeho filmy byly uvedeny na mnoha festivalech včetně Sarajeva, Motuvunu, Teheránu, Oberhausen, Edinburghu, Mnichova, Sieny, Varšavy a Terstu. *Josef* (2011) je jeho prvním celovečerním filmem. (-PM-)

Souvislosti: HODNOSTI

RAKOUSKO-UHERSKÉ ARMÁDY:

Mužstvo: vojín (infanterist): svobodník (gefreiter)

Poddůstojníci: desátník (korporal), četař, (zugsführer), šikovatel, (feldwebel), štábni šikovatel (stabsfeldwebel)

Nížší důstojník: poručík (leutnant), nadporučík (oberleutnant), kapitán (hauptmann/setník)

Vyšší důstojníci: major, podplukovník, (oberstleutnant), plukovník, (oberst)

Generálové: generálmajor (generalmajor), polní podmaršálek (feldmarschalleutnant), generál pěchoty (general der infanterie), generálplukovník (generaloberst), polní maršál (feldmarschall)

20:00 hodin

DVA HRÁČI NA TRESTNÉ LAVICI (Dva igrača s klupe)

Chorvatsko 2005, 114 min

hrájí: Goran Navojec, Borko Perić, Tarik Filipović, Dora Lipovčan, Renne Gjoni, Nada Gaćešić Livaković, Dražen Bratulić, Ksenija Pajić, Tomislav Štriga, Ivan Brkić, Rea Kamenski Bačun a další,

hudba: Mate Matišić, scénár: Dejan Šorak,
režie: Dejan Šorak

Chorvata Anteho a bosenského Srba Duška svede dohromady zámožně vypadající muž jménem Antiša, který dělá vše pro to, aby dokázal nevinu plukovníka Skoka, obviněného Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii v Haagu (ICTY) z válečných zločinů. Plukovník, který je pro některé hrdinou a pro jiné zločincem, potřebuje dokázat, že se nemohl účastnit masakru nevinných civilistů, protože byl v té chvíli úplně jinde. To mají dosvědčit korunní svědci obhajoby Mate Bugić a Joso Udlaga, kteří jsou však nezvěstní. Protože se soud s plukovníkem blíží, nemá Antiša čas tyto muže hledat. Rozhodne se místo nich soudu předložit dvojiny a těm jsou právě Ante a Duško. Zatímco Chorvat Ante přijímá tuto práci s přesvědčením, Srbský Ante nemá na vybranou. Oba navíc motivuje vidina finanční odměny. Dostaví se k soudu a odříkají naučená svědectví. Netuší však, kdo byli muži, které představují.

Tvůrci filmu přicházejí s pochybnostmi o nestrannosti a kompetentnosti ICTY ještě před tím, než se díky smrti Slobodana Miloševiče ve vazební věznici v Haagu rozhøela tato diskuse naplně.

Po procesu s generálem Antem Gotovinou (ICTY jej nejprve 15. 4. 2011 odsoudil na 24 let za činy pronásledování, nuceného odsunu, drancování, zlovolného ničení, vražd, nelidského jednání a krutého zacházení během vojenské operace Oluja, načež jej 16. 11. 2012 senát ICTY v odvolacím řízení zprostil všech

obvinění a nařídil jeho propuštění), může diváka napadnout, že tvůrci viděli do budoucnosti. Otázka, zda se i v jeho případě najednou neobjevil nějaký Antiša s Mate Bugičem a Joso Udagou, je logická... (-JF-)

Dejan Šorak (*1954 Karlovac)

V roce 1978 absolvoval na Akademii dramatických umění v Záhřebu. Režíroval několik celovečerních filmů, televizních filmů a dokumentů. Pracuje rovněž pro divadlo a rozhlas a piše romány. Z jeho starších filmů jsou nejznámější *Mala pljacka vlaka* (Malá vlaková loupež, 1984) a *Oficír s ruzom* (Oficír s růží, 1987), který byl distribuován do více než 40 zemí a získal Zlatou arénu za scénár na FF v Pule. Jeho dalšími populárními snímky byly: *Krvopijci* (Krvěžinovci, 1989), *Vrijeme ratnika* (Čas válečníků, 1991) a *Garcia* (1999), se kterými se zúčastnil zahraničních festivalů v Montréalu, Káhiře, Valencii, Mnichově, Alexandrii, Novém Díli a dalších. Film *Dva igraca s klupe* (Dva hráči na trestné lavici, 2005) získal 4 Zlaté areny a zúčastnil se FF Tribeca v New Yorku. (-PM-)

HERCI, KTERÉ BĚHEM LETNÍHO FILMOVÉHO MARATONU UVÍDÍTE NEJČASTĚJI

IVO GREGUREVIĆ (* 1952)

Chorvatský filmový, televizní a divadelní herec. Vystudoval na Akademii dramatických umění v Záhřebu. Ve filmu debutoval na konci 70. let a od té doby ztvárnil desítky rolí. Jeho kariéra kontinuálně pokračuje až do současnosti. Často představoval drsné a nebezpečné typy, jakým byla třeba postava únosce ve filmu *Rozohnění* (Osuđenima, 1978) *Bora Draškoviće*, průvodčího v Královském finále (Kraljeva završnica, 1987), koronera ve filmu *Život se strýcem* (Život sa stricem, 1988) či Stalina v životopisném snímku *Tito* (2010). Gregurević se objevil i v dílech, které režírovali velké postavy jugoslávské a později chorvatské kinematografie: *Boro Drašković*, *Veljko Bulajić*, *Zrinko Ogresta*, *Rajko Grlić* či *Vinko Brešan*. Letní filmový maraton Vsetín představí herce prostřednictvím snímků z posledních let: *Co je muž bez kníru?*, *Duch maršála Tita*, *Kino LiKa*, *Metastázy*, *Joséf*, *Táta*, *Skutečný zázrak*. (-MB-)

KREŠIMIR MIKIĆ (* 1974)

Jeden z nejúspěšnějších a nejobsazovanějších chorvatských herců mladší generace. Ve filmu i na divadle debutoval v polovině 90. let, vystupuje v reklamě (populární reklama na chorvatské pivo Karlovačko) a svůj hlas zapívá i také animovaným filmům. Charismatiký představitel náročných a různorodých rolí, který ztvárnil vojáky ztracené ve složité situaci (*Svědkové - Svjedoci*, *Černí - Crnci*, 2009), mladého muže na životní křížovatce (TV film *Dalibora Mataniće Miluji té Volim te*, 2005) či kněze, jenž při hledání smyslu vlastní existence fatálně ovlivní osudy svých věřících (*Knězovy děti* - Sveječenikova oječa, 2012). Ve Vsetíně se s hercem setkáme ve snímcích *Slušné mrtvé dívky*, *Co je muž bez kníru?*, *Kino LiKa*, *Matka na ulici*, *Tovaryšstvo Ježíšovo a 72 dní*. (-MB-)

BOJAN NAVOJEC (* 1976)

Populární herec si získává sympatie svým vřelým a sympathetickým vzezením. Jeho bratr *Goran* je rovněž herec a jeho partnerkou je mladá srbská herečka *Hristina Popović*. Podobně jako vrstevník jeho vrstevník *Mikić* je rovněž členem divadelního souboru, objevuje se i v televizní produkci a ve filmu debutoval ve dvaceti letech. Zahrál si ve snímcích *Vinka Brešana Duch maršála Tita* (2000) či *Svědkové* (Svjedoci, 2003). Ve vztahovém dramatu *Zůstane to mezi námi* (Neka

*ostane među nama, 2010) Rajka Grlić ztvární muže žijícího ve stínu bohémského bratra (Miki Manojlović). Chorvatská přehlídka ho představí ve filmech **Duch maršála Tita**, **Co je muž bez kníru?**, **Úly**, **Krok sun krok, Tovaryštvu Ježíšovo a Josef.*** (-MB-)

KSENIJA MARINKOVIĆ (*1966)

Kariéra této herečky je od dětství spojena především s divadlem. Vystudovala Akademii dramatických umění v Záhřebu a účinkovala v prestižních souborech. Objevuje se i v televizi v populárních seriálech (**Odpočiň si, zasloužil sis to** - Odmori se, zasluzio si či **V neděli ráno, v sobotu večer** - Nedjeljom ujutro, subotom navečer) a pochopitelně ve filmu, kde ale dostává spíše role vedlejší. Zahrála si však u takových tvůrců, jakými jsou **Zrinko Ogresta** (Červený prach - Crvena prašina, 1999 či **Za sklem** - Iza stakla, 2008) či jednu z hlavních ženských rolí v nejnovějším filmu Rajka Grliće **Zůstane to mezi námi** (Neka ostane među nama, 2010). Ve Vsetíně se s herečkou setkáme ve snímcích **Krok sun krok**, **Úly**, **Slušné mrtvé dívky**, **Kino Lika**, **Matka na ulici**, **Metastázy**, **Skutečný zázrak**. (-MB-)

LEON LUČEV (*1970)

Lučev debutoval ve filmu snímkem **Jak začala válka na mé město** a později se objevil i v dalších dvou titulech **Vinka Brešana - Svědkové a Bez konce**. Důležité mužské role ztvárnil i v obou celovečerních filmech bosenské režisérky **Jasmily Žbaníček** - Grbavica (2006) a **Není cesta** (Na putu, 2010). Zajímavý příspěvek do hercovy filmografie představují psychologický thriller **Buick Riviera** (2008) či magicko-realistický snímek slovenského režiséra **Janeze Burgera** - **Tichá sonáta** (Circus Fantasticus, 2010). Herec tak neúčinkuje jen ve snímcích svých chorvatských kolegů, ale pohybuje se napříč ex-jugoslávskými kinematografiemi. Objevuje se i v televizi. Hlavní roli si zahrál třeba v populárním seriálu **Domácí divadlo** (Kazalište u kučí, 2006-7), který vycházel z nejoblíbenější jugoslávské série 70. let. Ve Vsetíně ho uvidíme v hlavní mužské roli snímku **Co je muž bez kníru?**, dále ve filmech **Tovaryštvu Ježíšovo**, **Skutečný zázrak**. (-MB)

MARIJA ŠKARIČIĆ (*1977)

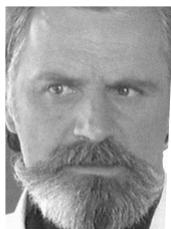
Narodila se ve Splitu. Vystudovala Akademii dramatických umění v Záhřebu a od té doby se věnuje naplně herecké profesi. Ztvárnila celou řadu kritikou oceněných divadelních i filmových rolí. Před kamerou debutovala v **Matanićově** komedii **Blagajnica hoće ići na more**. Pro její hereckou kariéru byla ale určující hlavní role ve filmu **A. A. Ostojić - Ta divna Splitska noc** z roku 2004, za kterou byla oceněna cenou za nejlepší herečku v hlavní roli na festivalu v Sarajevu. Následující roku si zahrála i po boku **Zrinky Cvitešić a Leona Lučeva** v romantické komedii **Co je muž bez kníru?** (Hrváč Hribar, 2005). V roce 2006 si zahrála spolu s **Mirjanou Karanović** hlavní roli ve švýcarsko-německé koprodukci **Das Fräulein** režiséry **Andrei Staka**. Dále ztvárnila asi desítku zajímavých rolí ve filmech, jako **Skutečný zázrak**, **Za sklem**, nebo ve filmu **Člověk zpod stolu**. V roce 2010 vytvořila svou doposud asi největší roli v **Matanićově dramatu Matka na ulici**, za kterou získala Zlatou arénou za "nejlepší ženský herecký výkon v hlavní roli" na filmovém festivalu v Pule a několik dalších prestižních cen. V poslední době hrála např. v komedii **Vinka Brešana Svjecenikov djeca**, nebo v dramatu klásika chorvatské kinematografie **Krsto Papiće - Cvjetni trž**. V programu LFM 2013 ji můžete vidět ve filmech: **Matka na ulici**, **Člověk zpod stolu**, **Skutečný zázrak**, **Co je muž bez kníru?**, **Tovaryštvu Ježíšovo** (-JF-)

Dále uvidíte mimo jiné:

Franjo Dijak
(*1977)
Matka na ulici,
Metastázy,
Skutečný zázrak

Rade Šerbedžija
(*1946)
72 dní,
Skutečný zázrak

Goran Navoječ
(*1970)
Krok sun krok,
Dva hráči
na trestné lavici

Rakan Rushaidat
(*1977)
Metastázy,
Co je muž
bez knířu?

Bogdan Diklić
(*1953)
Noční lodě,
72 dní

NÁSTIN DĚJIN CHORVATSKÉ KINEMATOGRAFIE

Je otázkou do diskuze, zda lze hovořit o „chorvatské kinematografii“ před odtržením Chorvatska od Jugoslávie. Podle čeho by se měly filmy natočené v Jugoslávii do roku 1991 dělit na srbské, makedonské, slovinské či chorvatské? Má vůbec snaha o takové dělení nějaký význam, když složení týmů, které se podílely na natáčení, v drtivé většině nerespektovalo hranice jednotlivých republik? Nabízí se možnost dělení podle filmových studií, ve kterých filmy vznikaly - chorvatský Jadran film (existující do dnešních dnů) byl v jugoslávských časech jedním z nejvýznamnějších. Označit za chorvatské všechny filmy vyrobené v tomto studiu by bylo velmi zavádějící. Druhou možností je členění podle osoby režiséra. To je v jednotlivých zemích hojně užíváno. Můžeme se tak setkat třeba s různými DVD edicemi, ve kterých jsou vydávány nejlepší staré slovinské filmy, nejlepší chorvatské filmy apod. I my jsme si takto v minulosti vypomohli, když jsme sestavovali programy Letních filmových maratonů věnovaných slovinské respektive makedonské kinematografii. Filmy **Kirila Cenevského** a **Stole Popova** jsme tak jednoduše zařadili do makedonské kinematografie a **Bosťjan Hladnik** reprezentoval kinematografiю slovinskou. Fakt, že třeba hlavní roli v **Popovově** debutu **Červený kůň** ztvárnil nejslavnější srbský herec **Velimir Bata Živojinović** ale toto dělení nezohledňuje. Zdá se proto, že je otázka členění jugoslávské kinematografie v době před dělením samotné Jugoslávie čistě akademická.

Za počátek chorvatské kinematografie pro účely tohoto katalogu považujme rok 1991, tedy rok vzniku samostané Chorvatské republiky, přestože nemůžeme popřít, že přímo navazuje na kinematografii Jugoslávskou a hlavně v počátcích se k natáčení filmů dostávají režiséři ze zkušenostmi z dob Jugoslávie.

Od roku 1991 je legitimní hledat rozdíly mezi chorvatským filmem a např. filmem slovinským a především filmem srbským. Po násilném a velmi krvavém rozpadu Jugoslávie lze očekávat, že se budou filmové (samozřejmě i literární a jiné) reflexe těchto událostí v jednotlivých republikách dosti lišit. Odlišnosti ve vývoji kinematografí ex-jugoslávských zemí lze hledat nejen po stránce obsahové a po stránce sdělení, které filmy přinášejí. Jednotlivé republiky jdou vlastní cestou a určitě je možné vnímat rozdíly také ve způsobu financování filmů, jejich distribuce a diváckého ohlasu.

Dominávám se, že chorvatskou kinematografii první poloviny devadesátých let velmi dobře popsala Dominika Prejvodová v časopise Cinepur č. 41 (září 2005) v článku **Stát a kinematografie v době jugoslávské války. Část věnovanou chorvatské kinematografii dále cituju.**

„Chorvatský filmový průmysl byl pochopitelně značně poškozen válkou (například počet kin se během války snížil z 250 na 130¹⁴). Hlavní technické zázemí ve společnosti Jadran film (do roku 1990 se podílela na výrobě chorvatských filmů z 80% a velkou měrou se podílela na zahraničních koprodukcích) nejen zastaralo, ale utrpělo i vytunelováním za Tudzmanový éry. Za prvních pět let existence nezávislého chorvatského státu bylo vyrobeno 13 filmů. Po válce se počet filmů vyrobených za rok pohyboval kolem pěti - šesti, na kterých se ustálil. Polovina produkce ale byla rezervována na projekty podporující vládnoucí Tudzmanovu stranu HDZ. Filmová výroba spadala přímo pod kontrolu ministerstva kultury, pod tzv. pověřenstvo za film (komise pro film).

Ministr kultury jmenoval hlavního komisaře, v jehož osobě se de facto soustředovalo veškeré rozhodování o výrobě filmů - připravoval konkurzy, oceněoval projekty, vybíral producenty, domluval spolupráci se státní televizí HRT, vybíral televizní projekty, které se staly součástí tzv. Národního filmového programu. V Chorvatsku tedy bylo skutečností, že celou moc nad filmem měl jeden člověk. V 90. letech byl filmovým komisařem **Antun Vrdoljak**, Tudjmanův přítel a člen HDZ. Od začátku se proti této praxi bouřila opozice a filmoví autoři, kteří neměli přístup k realizaci svých projektů. Nadějná mladá generace filmářů ("mladý chorvatský film") po svých úspěšných školních filmech neměla dlouho šanci dostat se k celovečerním projektům. Jak řekl jeden z nich, **Lukas Nola**, "válka nám byla ukradena", protože neměli možnost se k ní vyjádřit. Bezprostřední reflexe války tak byla rezervována pro oficiální režiséry a propagandistické filmy velmi slabé profesionální úrovni. Filmy sledovaly vytvoření národního státu, novou národní historii a upevnění národního sebevědomí. Například Jakov Sedlar (bývalý půlový hráč a dokumentarista) natočil film **Madona** (Gospa, 1995) o křesťanském zázraku v Medjugorje nebo **Čtyři pokoje** (Četverored, 1999), film o komunistickém masakru ustášovců, ale i chorvatských vojáků domobrany a civilistů v Bleiburgu v roce 1945, který vznikl na podporu nadcházející Tudjmanovy volební kampaně ve snaze posílit antikomunistickou hysterii. Propagandistické filmy natočili **Oja Kodarová** (bývalá družka Orsona Wellesa), jež je autorkou filmu **Čas pro...** (Vrijeme za..., 1993) považovaného za prototyp téhoto filmů, **Bogdan Žižić - Cena života** (Cijena života, 1994) o srbských koncentračních tábořech, **Branko Schmidt - Vukovar se vrací domů** (Vukovar se vrači kući, 1994).

Skupina filmů vzniklá počátkem 90. let revidovala chorvatskou minulost za komunismu. Z tehdejší perspektivity byla jakýmsi momentem svobody, svobodného pohledu na komunistickou minulost, soustředila se však především na chorvatské utrpení během ní, o kterém se dříve muselo mlčet. Filmy tak byly jakýmsi převrácením dosavadní ideologie. Schéma partyzánských filmů, duch bratrství a jednoty ve společném antifašistickém boji a nechybující roli komunistů nahradilo výhradně chorvatské utrpení a komunistické zločiny. Filmy se tak vraceley zejména k masakru v Bleiburgu 1945, Chorvatskému jaru 1971 protikomunistickým, nacionálně zabarveným demonstracím a k následné vlně nucené emigrace. Filmy ale trpěly stereotypním zjednodušováním - například v obrazech potlačování katolické víry komunisty. Vznikly tak filmy **Chorvatský příběh** (Priča iz Hrvatske, Krsto Papić, 1991), **Střepy** (Krhotine, Zrinko Ogresta, 1991) v němž mladý člověk pátrá po osudu děda, zmizelého právě na konci války v Bleiburgu, a po otci, zmizelém za komunismu a pojmenovaným nespravedlivě plošným stigmatem ustášovců) nebo **Zlatá léta** (Zlatne godine, Davor Žmegač, 1992), který je z této skupiny retro snímků nejķvalitnější. Tyto filmy, zatížené svou pořízenou novým politickým sdělením a přidání se k jedné straně, působí z dnešního pohledu nedůvěryhodně svým selektivním a zjednodušujícím pohledem na jugoslávský komunismus.

Během upevňování moci HDZ, a tedy vládnoucí nacionalistické doktríny, museli odejít někteří režiséři. **Lordan Zafranović** kvůli svým filmům zkoumajícím chorvatské ustášovské hnutí za druhé světové války, neboť byly shledány jako protichorvatské a ve válečné atmosféře navíc nahrávaly srbské propagandě. Problémy měl i **Rajko Grlić**, který svůj čas začal dělit mezi Chorvatsko a Spojené státy. V roce 1999 se mu však podařilo v Motovunu založit nezávislý filmový festival jako alternativu festivalu v Pule, který se během 90. let stal festivalem čistě chorvatského filmu.

Chorvatská státní televize byla hlavním producentem filmů, což při její svázanosti s režimem mělo omezující vliv na podobu filmů (například jinak ideologicky nezavádný televizní seriál vyprávějící o první chorvatské skladatelce **Kontesa Dora** (1993) **Zvonimira Berkoviće**, natočený zároveň jako film, se nevysílal v plné verzi kvůli účasti režimu nepohodlného herce **Rade Šerbedžiji**)."

Celý článek obsahuje ještě rozbor filmů **Čas pro...** a **Cena života**. V podobném rozsahu se zabývá také srbskou kinematografií 90. let. Přečíst si jej můžete zde: <http://cinepur.cz/article.php?article=875>

Slovům režiséra **Lukase Noly** (*1964) o tom, že jejich generaci (tehdejším třicátníkům a mladším) byla válka ukradena, protože nedostali prostor se k ní aktuálně svou tvorbou vyjádřit, je potřeba dát za pravdu, přestože právě on natočil v roce 1994 alespoň televizní film **Svaki put kad se rastajemo** o útěku otce a dcery před válkou. A tento trend pokračuje až do konce milenia. Pouze **Vinku Brešanovi** (*1964), jako jedinému zástupci mladší generace chorvatských režiséřů se podařilo natočit trochu idealistické, přesto pozoruhodné protiválečné komediální drama **Kako je počeо rat na mom otoku** o blokádě kasáren Jugoslávské národní armády na počátku války v Chorvatsku a v jeho samotném závěru natočil **Neven Hitrec** (*1967) film **Bogorodica**, přinášející ryze chorvatský pohled na příčiny nárůstu etnické nenávisti mezi srbským a chorvatským etnikem na počátku 90. let.

Není proto divu, že se tato generace filmářů v novém století, po změně a zklidnění politických poměrů

v zemi, opakováně k tématu války v 1. polovině 90. let často vrací. Válka se tak chorvatskou kinematografií po roce 2000 vine jako červená nit a je přítomna v mnohých filmech, byť třeba jen okrajově na pozadí příběhu, který řeší něco úplně jiného. To, že se k ní současní chorvatsí filmáři dostali až s deseti a víceletým odstupem lze považovat do jisté míry za výhodu, protože získali potřebný nadhled. Nejlépe totež tvrzení dokazuje film **Crnci** (Černi) **Zvonimira Jurića a Gorana Deviče** z roku 2008, který se odvažuje ukázat na temné stránky nedávné chorvatské historie, když nás zavádí mezi příslušníky chorvatské paravojenské jednotky. Válečné téma velmi osobitným způsobem zpracovává rovněž **Brešanův** film **Svjedoci**, který řeší morální dilema, jak posuzovat v době války vraždu srbského civilisty. Jakoby vytřen z devadesátých let oproti tomu působí film **Korak po korak (Krok sun krok)** z roku 2010 **Biljany Čakić Veselič**. S válkou se můžeme setkat i v méně tradičních zpracováních. Pozoruhodné je např. halucinogenní drama **Nebo, sateliti Lukase Noly** z roku 2000 a jako kuriozitu (byť ne zcela vydařenou) lze brát horor **Živi i mrtvi (Živí a mrtví)** Kristijana Miliće z roku 2007. Za cenný příspěvek k výrovnávání se s válečnou minulostí můžeme označit film **Dva igráca s klupe (Dva hráči na trestné lavici)** o půl generaci staršího **Dejana Šoraka**. Film **Karaula (Hranicní hlídka)** z roku 2006 chorvatského klasika **Rajka Grliće** se odehrává ještě před rozpadem Jugoslávie. Situaci, která v něj nakonec vyústila, ilustruje velmi výstižně na příkladu mnohonárodnostní vojenské jednotky sloužící na albánské hranici.

Z filmové tvorby nového století je potřeba zmínit určitě také několik filmů, zabývajících se poválečnými traumaty. Příkladem mohou být již zmíněná dramata **Arsena A. Ostojiće Ničiji sin a Halimin put**, ale také Brešanův film **Nije kraj (Bez konce)**, který i přes svůj komediální nádech poukazuje trefně na negativní děje v poválečné společnosti.

Jak lze vidět na programu Letního filmového maratonu, není občanská válka při rozpadu Jugoslávie zdaleka jediným tématem chorvatských filmářů. Tématická i žánrová pestrost současné chorvatské kinematografie je opravdu velká. Nalezneme v ní historické filmy, jako **Konjanik (Jezdec)** Branka Ivandy, věrnou adaptaci **Štolova** románu **Tovaryšstvo Ježíšovo** **Silvija Petranoviće**, film **100 minuta Slave Dalibora Mataniče** o osudech významné chorvatské malířky 19. století nebo třeba vizuálně brillantní miniaturnku **Josefa Stanislava Tomiče** z období 1. světové války. Nechybí ani satira reagující na mnohdy poněkud obtížnou transformaci chorvatské společnosti zde vyniká Brešanův film **Maršal (Duch maršála Tita)** z přelomu let 1999 a 2000.

V neposlední řadě se současná chorvatská kinematografie věnuje aktuálním společenským problémům a událostem. Lze konstatovat, že různá psychologická či sociální dramata jsou v současnosti asi nejfrekventovanějším žánrem, proto jsme jím v programu Letního filmového maratonu věnovali nejvíce prostoru. Hodně se v této oblasti uplatňuje nastupující generace filmářů v čele s **Daliborem Matanićem**, kterému se za posledních deset let podařilo dotáhnout do zdárného konce nebývalé množství velmi originálních počinů. Jeho volba hlavním hostem Letního filmového maratonu proto rozhodně není náhodná.

Samozřejmě v současné chorvatské kinematografii nechybí ani žánry, jako je sci-fi, horor nebo thriller. Najdeme zde také několik těžko zařaditelných kurioz (příkladem může být film **Šuma summarum Ivana-Gorana Viteze**). Po delší době byly v Chorvatsku natočeny i filmy pro děti (**Duh u močvari, Koko i duhovi...**). V poslední době vzniklo také několik celkem zábavných komedií či romantických filmů (**Pjevajte nešto ljubavno, Vjerujem u andele, Zabranjeno smijanje, Svjecenikova djeca...**), které jsou pro chorvatské publikum potřebnou protiváhou k vážným filmům, jejich úspěchy a význam jsou však spíše lokální. (-JF-)

CHORVATSKÉ DLOUHOMETRÁZNÍ FILMY NATOČENÉ PO ROCE 2000

Seznam filmů natočených v Chorvatsku od roku 2000 do roku 2012, doplněný o základní informace – uvádí jméno režiséra a scénaristy, země původu, žánr (i když tato informace je v případě balkánské kinematografie často velmi zavádějící), anglický název, dále informaci o české premiéře a informaci o vsetínské premiéře. Výčet zahrnuje ty filmy, které lze považovat za především chorvatské tj. hlavní producent, režisér a podstatná část štábů je chorvatská. Seznam nezahrnuje koprodukční filmy, na kterých nemá Chorvatsko hlavní podíl. Snažil jsem se o opravdu kompletní výčet, ale připouštím, že v něm některé filmy mohou chybět. Informace o filmech jsem získal z různých zdrojů. Nevím o tom, že by někde existoval kompletní výčet. Čerpal jsem především z: www.havc.hr – zde je výčet ale pouze od roku 2008. Další cenné informace vložil nějaký nadšenec na Wikipedii. Zde však mnoho filmů chybí. Prospěšné bylo také srovnávání s databází IMDB.com a

stránkami jednotlivých chorvatských produkčních společností. (-JF-)

Legenda:

Originální název / Anglický a český název (pokud existují)

r. - režie

s. - scénář

země původu

vs. - Film v programu LFM či BFN. Pro zajímavost uvádím také filmy, které jsem zařadil do užšího výběru pro LFM 2013, ale nakonec se z různých důvodů do programu nedostaly.

žánr

p. - premiéra v ČR

2000

**Blagajnica hoče ići na more /
Cashier Wants to Go to the
Seaside**
r. Dalibor Matanić
s. Dalibor Matanić
Chorvatsko
komedie

Nebo, sateliti / Celestial Body
r. Lukas Nola
s. Lukas Nola
Chorvatsko
Ve výběru LFM 2013
Válečné, mysteriózní drama
p. Febio Fest 2002

Je li jasno, prijatelju?
r. Dejan Aćimović
s. Dejan Aćimović
Chorvatsko
Vězeňské drama
p. Karlovy Vary 2001

Ne daj se, Floki
r. Zoran Tadić
s. Kazimir Klarić
Chorvatsko
dětský
natočeno podle seriálu z roku
1985

Srce nije u modi
r. Branko Schmidt
s. Goran Tribuson
Chorvatsko
komedie, drama

2001

Ante se vrača kući
r. Ognjen Sviličić
s. Ognjen Sviličić
Chorvatsko
TV film

Ajmo žutil! / Go, Yellow
r. Dražen Žarković
Chorvatsko
sportovní
TV film

**Holding /
The Miroslav Holdinc Co.**
r. Tomislav Radić
s. Tomislav Radić, Ognjen Sviličić
Chorvatsko
komedie

**Kraljica noći / Queen of the
Night**
r. Branko Schmidt
s. Josip Cvenič
Chorvatsko
Drama, sportovní, politika
p. Karlovy Vary 2002

Polagana predaja
r. Bruno Gamulin
s. Bruno Gamulin, Goran Tribuson
Chorvatsko

Posljednja volja / The Last Will
r. Zoran Sudar
s. Vicenco Blagaic, Ivica Ivanišević
Chorvatsko

Akční, romantický, komedie

Sami / Alone

r. Lukas Nola
s. Lukas Nola
Chorvatsko
p. Febio fest 2003

2002

**Fine mrtve djevojke / Fine Dead
Girls / Slušné mrtvé dívky**
r. Dalibor Matanić
s. Dalibor Matanić, Mate Matišić
Chorvatsko
vs. LFM 2013
p. Febio fest 2005

Josephine

r. Rajko Grlić
s. Rajko Grlić
Chorvatsko
Natočeno částečně v ČR, námět
Alex Königsmark

**Ne dao bog većeg zla / God
Forbid a Worse Thing Should
Happen**
r. Snježana Tribuson
s. Goran Tribuson
Chorvatsko
romantický

**Potonulo groblje / The Sunken
Cemetery / Zatopený hřbitov**
r. Mladen Juran
s. Goran Tribuson
Chorvatsko
vs. LFM 2013
horor
p. LFM 2013

Prezimiti u Riju / Winter in Rio	s. Chorvatsko drama	Oprosti za kung fu / Sorry for Kung Fu
r. Davor Žmegač		r. Ognjen Svilicić
s. Davor Žmegač		s. Ognjen Svilicić
Chorvatsko		Chorvatsko
		drama
Serafin, svjetioničarev sin / Serafim, the Lighthouse Keeper's Son	Sretno dijete	Ta divna splitska noć / A Wonderful Night in Split
	r. Igor Mirković	r. Arsen Anton Ostojić
	Chorvatsko	s. Arsen Anton Ostojić
	hudební, dokumentární	Chorvatsko
		vs. Ve výběru LFM 2013
Sjećanje na Georgiju / Remembrance of Georgia	Svjedoci / Witnesses / Svědci	drama
r. Jakov Sedlar	r. Vinko Brešan	p. Febio fest 2005
s. Nino Skrabe	s. Vinko Brešan, Živko Zalar	
Chorvatsko	Chorvatsko	
drama	vs. BFN 2012	
	krimi, válečný	
	p. Karlovy Vary 2004	
2003	Svjetsko čudovište / The World's Greatest Monster	2005
Infekcija / Infection	r. Goran Rušinović	Dva igrača s klupe / Two Players from the Bench / Dva hráči na trestné lavici
r. Krsto Papić	s. Aris Movsesijan, Goran Rusinovic, Tena Stivicic	r. Dejan Šorak
s. Mate Matišić, Krsto Papić	Chorvatsko	s. Dejan Šorak
Chorvatsko, Belgie	drama	Chorvatsko
horor		vs. LFM 2013
Ispod crte / Below the Line	Tu / Here	drama válečný komedie
r. Petar Krejla	r. Zrinko Ogresta	p. Karlovy Vary 2006 (pod názvem Dva hráči na střídačce)
s. Drago Kekanovic / Petar Krejla	s. Josip Mlakic, Zrinko Ogresta	
Chorvatsko	Chorvatsko, Bosna a Herzegovina	
	vs. Ve výběru LFM 2013	
	drama, povídkový	
	p. Karlovy Vary 2004	
Konjanik / Horseman / Jezdec	2004	Lopovi prve klase / First Class Thieves
r. Branko Ivanda		r. Fadil Hadžić
s. Ivan Aralica		s. Fadil Hadžić
Chorvatsko		Chorvatsko
vs. LFM 2013		komedie
historický, romantický	Duga mračna noć / Long Dark Night	
p. LFM 2013	r. Antun Vrdoljak	Pušča Bistra
	s. Antun Vrdoljak	r. Filip Šovagović
	Chorvatsko	s. Filip Šovagović
	drama válečný	Chorvatsko
Milost mora / Mercy of the Sea	Sto minuta Slave / 100 Minutes of Glory	komedie
r. Jakov Sedlar	r. Dalibor Matanić	
s. Dominik Sedlar, Paul Gronseth, Barry Morrow	s. Robert Perišić	Sex, piče i krvoprolíče / Sex, drink and bloodshed
Chorvatsko	Chorvatsko	r. Boris T. Matić, Antonio Nuić, Zvonimir Jurić
drama, válečný	vs. Ve výběru LFM 2013	s. Boris T. Matić, Antonio Nuić, Zvonimir Jurić
Onaj koji će ostati neprimijećen / The One Who Will Stay Unnoticed	drama, historický	Chorvatsko
r. Zvonimir Jurić		vs. Ve výběru LFM 2013
		drama, povídkový

Snivaj, zlato moje / Sleep Sweet, My Darling	Put lubenica / The Melon Route	Pjevajte nešto ljubavno / Play Me a Love Song / Zazpívejte nějaký lovesong
r. Neven Hitrec	r. Branko Schmidt	r. Goran Kulenović
s. Hrvoje Hitrec	s. Branko Schmidt, Ognjen Svilčić	s. Goran Kulenović
Chorvatsko	Chorvatsko	Chorvatsko
komedie drama	vs. Ve výběru LFM 2013	vs. LFM 2013
Što je muškarac bez brkova? / What Is a Man Without a Moustache? / Co je muž bez kníru	Sve džaba / All for Free	hudební romantický komedie
r. Hrvoje Hribar	r. Antonio Nuić	p. LFM 2013
s. Hrvoje Hribar	s. Antonio Nuić	
Chorvatsko	Chorvatsko	
vs. LFM 2013	komedie, drama	
komedie drama		
p. LFM 2013		
Što je Iva snimila 21. listopada 2003 / What Iva Recorded	Trešeta / Tressette: A Story of an Island	Pravo čudo / True Miracle
r. Tomislav Radić	r. Dražen Žarković	r. Lukas Nola
s. Tomislav Radić, Ognjen Svilčić	s. Pavo Marinković	s. Lukas Nola
Chorvatsko	Chorvatsko	Chorvatsko
drama	televizní film, drama	vs. LFM 2013
2006	Volim te / I Love You	drama, mysteriozní, romantický
Karaula / The Border Post / Hraniční hlídka	r. Dalibor Matanić	p. LFM 2013
r. Rajko Grlić	s. Dalibor Matanić	
s. Rajko Grlić, Ante Tomic	Chorvatsko	
Velká Británie Srbsko a Černá Hora, Chorvatsko, Bosna a Herzegovina Slovinsko Maďarsko Rakousko	vs. Ve výběru LFM 2013	drama, válečný, mysteriozní
vs. Ve výběru LFM 2013	televizní film, drama	p. české DVD
drama		
p. Febio Fest 2008		
2007	Armin	Živi i mrtvi / The Living and the Dead / Živí a mrtví
Duh u močvari / The Ghost in the Swamp	r. Ognjen Svilčić	r. Kristijan Milić
r. Branko Ištvančić	s. Ognjen Svilčić	s. Ivan Pavlicic, Josip Mlakic
s. Silvio Miroslcenko, Edi Muzina dětský	Chorvatsko, Bosna a Herzegovina, Německo	Chorvatsko, Bosna a Herzegovina, USA, Velká Británie
Libertas	drama	vs. Ve výběru LFM 2013
r. Veljko Bulajić	p. Karlovy Vary 2007	drama
s. Ivo Bresan, Veljko Bulajic, Mirko Kovac, Fedja Sehovic Chorvatsko		p. Karlovy Vary 2009
historický, životopisný		
Kradljivac uspomena / The Recollection Thief	Iza stakla / Behind the Glass / Za sklem	Buick Riviera
r. Vicko Ruić	r. Goran Rušinović	r. Miljenko Jergović, Goran Rusinović
s. Dino Milinovic, Vicko Ruic	Chorvatsko, Německo, Bosna a Herzegovina, USA, Velká Británie	Chorvatsko, Německo, Bosna a Herzegovina, USA, Velká Británie
Chorvatsko	krimi	vs. Ve výběru LFM 2013
		drama
		p. Karlovy Vary 2009
Moram spavat andele / I Have to Sleep, My Angel	Kino Lika / The Lika Cinema	
r. Dejan Ačimović	r. Dalibor Matanić	
s. Tatjana Ačimović	s. Dalibor Matanić, Milan Živković	
Chorvatsko		
drama		

Chorvatsko vs. LFM 2013 drama p. LFM 2013	drama, válečný p. Cinema Mundi 2011	komedie, romantický
Ničiji sin / No One's Son r. Arsen Anton Ostojić s. Mate Matisic Chorvatsko, Slovinsko vs. Ve výběru LFM 2013 drama, válečný p. Karlovy Vary 2009	Čovjek ispod stola / The Man Under the Table / Člověk zpod stolu r. Neven Hitrec s. Hrvoje Hitrec Chorvatsko vs. LFM 2013 drama ,komedie, romantický p. LFM 2013	Zagrebačke priče / Zagreb Stories r. Nebojša Slijepčević, Matija Kluković, Goran Odvorčić, Ivan Skorin, Zvonimir Jurić, Igor Mirković a další s. Nebojša Slijepčević, Matija Kluković, Goran Odvorčić, Ivan Skorin, Zvonimir Jurić, Igor Mirković a další Chorvatsko, povídkový, drama
Nije kraj/ Will Not End Here / Bez konce r. Vinko Brešan s. Mate Matisic , Vinko Brešan, Živko Zalar Chorvatsko, Srbsko vs. BFN 2012 drama, válečný p. Karlovy Vary 2009	Kenjac / Donkey r. Antonio Nuić s. Antonio Nuić Chorvatsko, Bosna a Hercegovina, Velká Británie, Srbsko vs. Ve výběru LFM 2013 drama	2010 Dva sunčana dana / Two Sunny Days r. Ognjen Sviličić s. Ognjen Sviličić Chorvatsko, Francie
Tri priče o nespavanju / Three Stories About Sleeplessness r. Tomislav Radić s. Tomislav Radić Chorvatsko drama povídkový	Ljubavni život domobrana / Love Life of a Gentle Coward r. Pavo Marinković s. Pavo Marinković Chorvatsko komedie	Majka asfalta / Mother of Asphalt / Matka na ulici r. Dalibor Matanić s. Dalibor Matanić, Tomislav Zajec Chorvatsko vs. LFM 2013 drama
Zapamtitte Vukovar / Remember Vukovar r. Fadij Hadžić s. Fadij Hadžić Chorvatsko drama	Metastaze / Metastases / Metastázy r. Branko Schmidt s. Ognjen Sviličić Chorvatsko, Bosna a Hercegovina, vs. LFM 2013 drama p. LFM 2013	Neka ostane među nama / Just Between Us / Žuštane to mezi námi r. Rajko Grlić s. Rajko Grlić, Ante Tomić Chorvatsko, Srbsko, Slovinsko vs. BFN 2013 drama p. Karlovy Vary 2010, česká distribuce
2009	U zemlji čudem / In the Land of Wonders r. Dejan Šorak s. Dejan Šorak Chorvatsko, Maďarsko drama	Neke druge priče / Some Other Stories r. Ivona Juka , Ana Marija Rosi , Ines Tanović, Marija Džidževa, Hanna Antonina Wojcik-Slak s. Ivona Juka, Ana Marija Rosi, Gjorce Stavreski, Ines Tanovic, Hanna Antonina Wojcik-Slak
Blizine / Closeness r. Zdravko Mustać s. Zdravko Mustać Chorvatsko drama	Vjerujem u anđele / I Believe in Angels r. Nikša Sviličić s. Nikša Sviličić Chorvatsko	
Crnci / The Blacks, Černí r. Zvonimir Jurić, Goran Dević s. Zvonimir Jurić, Goran Dević Chorvatsko vs. BFN 2012		

Chorvatsko, Srbsko, Bosna a Hercegovina, Makedonie, Slovinsko povídkový	Chorvatsko vs. LFM 2013 drama válečný p. LFM 2013	2012
Predstava / The Performance Dan Oki alias Slobodan Jokić Dan Oki Chorvatsko drama	Koko i duhovi / Koko and the Ghosts r. Daniel Kušan s. Daniel Kušan Chorvatsko dětský	Cvjetni trg / Flower Square r. Krsto Papić s. Mate Matisic Chorvatsko drama
72 dana / 72 Days / 72 dni r. Danilo Šerbedžija s. Danilo Šerbedžija Chorvatsko, Srbsko vs. LFM 2013 komedie drama p. LFM 2013	Korak po korak / Step by step, Krok sun krok r. Biljana Čakić Veslič s. Lydia Scheuermann Hodak, Branko Šomen, Biljna Čakić Veselić Chorvatsko vs. LFM 2013 drama, válečný p. LFM 2013	Halimin put / Halima's Path Arsen Anton Ostojić , Fedja Isovic Chorvatsko, Slovinsko, Bosna a Hercegovina vs. Ve výběru LFM 2013 drama, válečný p. Febio Fest 2012
Šuma summarum r. Ivan-Goran Vitez s. Ivan-Goran Vitez Chorvatsko vs. Ve výběru LFM 2013 komedie, drama, horor	Kotlovina r. Tomislav Radić s. Tomislav Radić Chorvatsko drama	Košnice / Hives / Úly r. Boaz Debby, Simon Dolensky, Tomáš Kratochvíl, Michael Lennox, Igor Šeregi s. Boaz Debby, Regina Moriarty, Simon Dolensky, Stefan Zinke, Tomaš Kratochvíl Chorvatsko, Česká republika, Velká Británie, Izrael, Německo vs. LFM 2013 drama, povídkový p. LFM 2013
The Show Must Go On r. Nevio Marasović s. Nevio Marasović Chorvatsko drama, sci-fi, thriller	Lea i Darija / Lea and Darija r. Branko Ivanda s. Branko Ivanda, Drago Kekanovic Chorvatsko drama, hudební, válečný	Ljudozder vegetarijanac / Cannibal Vegetarian / Kanibal vegetarián r. Branko Schmidt s. Branko Schmidt Chorvatsko vs. Ve výběru LFM 2013 drama p. Febio Fest 2012
2011	Mrak / The Dark r. Dan Oki s. Dan Oki Chorvatsko thriller, psychologický	Noční brodoví / Night Boats / Noční lodě r. Igor Mirković s. Igor Mirković, Elvis Bosnjak Chorvatsko, Srbsko, Slovinsko vs. LFM 2013 komédie romantický drama p. LFM 2013
Duh babe Ilonke / The Little Gypsy Witch r. Tomislav Žaja s. Irena Krcelic Chorvatsko dětský	7 seX 7 r. Irena Škorić s. Irena Škorić Chorvatsko erotický, komedie, drama	
Fleke / Blurs r. Aldo Tardozzi s. Aldo Tardozzi Chorvatsko drama		
Josef r. Stanislav Tomić s. Mario Marko Krce		

Pismo čači / A Letter to My Father r. Damir Čućić s. Damir Čućić Chorvatsko drama	Chorvatsko vs. Ve výběru LFM 2013 komedie romantický	Zabranjeno smijanje / No Laughing Allowed r. Davor Žmegač s. Miro Gavran Chorvatsko komedie (-JF-)
Sonja i bik / Sonja and the Bull r. Vlatka Vorkapić s. Elvis Bosnjak, Vlatka Vorkapic	Slucajni prolaznik / Accidental Passer-by r. Jozo Patljak s. Jozo Patljak Chorvatsko drama	

Na přípravě LFM 2013 se podíleli

Výčet těch, kteří dělali vše "jen tak", bez nároku na odměnu, protože mají rádi film.

Organizační výbor Letního filmového maratonu:

Milan Kostelník - předseda Filmového klubu Vsetín (kostelnik@dkvsetin.cz)

Petr Mašata - jednatel Filmového klubu Vsetín (kostelnik@dkvsetin.cz)

Simona Hlaváčová - PR manažer (simona.hlavacova@centrum.cz)

Lenka Fialová - bufet, korektury, překlady a další

Jiří Fiala - dramaturg a grafik Letního filmového maratonu 2013 (fialaj@seznam.cz)

Text katalogu:

Marie Barešová (-MB-)

Petr Mašata (-PM-)

Jiří Fiala (-JF-)

Milan Kostelník (-MK-)

Lenka Fialová (-LFI-)

Lenka Fojtíková (-LF-)

Mirjana Stevanović a Jelena Radičanin:

Noční lodě, 72 dní

Draginja Vlk: Matka na ulici

Fjola Dacić: Tovaryšstvo Ježíšovo

Branka Čačković: Zatopený hřbitov

www.titulky.com: Slušné mrtvé dívky,

Metastázy, Duch maršála Tita, Josef

Překlady (korespondence a další):

Branka Čačković, Lenka Fialová

Vstupenky, bufet a support během akce:

Lenka Fialová, Zuzana Křenková, Mirka

Říhová, Eva Petrčková, Eliška Káčerková,

Simona Hlaváčová, Jitka Kretová, Nina

Trochtová, Kateřina Pilko

Příprava filmů k projekci:

Petr Mašata, Lenka Fialová, Jiří Fiala

Překlady filmů:

Lenka Fialová: Úly

Petr Mašata: Jezdec

Lenka Fojtíková: Zazpívejte nějaký lovesong

Jitka Kretová: Co je muž bez kníru

Jiří Fiala: Kino Lika, Táta

Silvia Matúšová: Skutečný zázrak

Jiří Hrbáček: Dva hráči na trestné lavici

Mihajlo Nešović: Člověk zpod stolu

Pavel Pilch: Krok sun krok

Děkujeme všem překladatelům, kteří své služby v mnoha případech sami nabídli a dělali vše nezíštně ve svém volném čase.

Děkujeme Marii Barešové za texty do katalogu a Silvii Matúšové za korektury filmů překládaných z anglických titulků.

Děkujeme holkám v bufetu, bez nichž by byla naše akce poloviční.

Děkujem všem, co naši akci propagují a všem kteří nakonec přišli.

Vítejte ve filmovém ráji...

39. Letní filmová škola

Uherské Hradiště
26.7.-3.8.2013
www.lfs.cz

Obsah:

Vítejte na LFM 2013	2	Zatopený hřbitov	16
Jak jsme chystali LFM 2013	2	Mladen Jurani	17
Chorvatsko - základní informace	3	Kino Lika	17
Co se vám vybaví, když se řekne Chorvatsko	4	Nikola Tesla	18
Rozhovor s D. Matanicem	5	Táta	18
Mr. Loco - koncert	19	Mr. Loco - koncert	19
PROGRAM LFM 2013	8	72 dní	19
Zazpívejte nějaký lovesong	8	Danilo Šerbedžija	20
Goran Kulenović	8	Co je muž bez kníru	20
Člověk zpod stolu	9	Hrvoje Hribar	20
Neven Hitrec	9	Skutečný zázrak	20
Úly	9	Lukas Nola	21
Studentské filmové včely	10	Jezdec	21
Matka na ulici	10	Tituly	21
Dalibor Matani	11	Branko Ivanda	21
Slušné mrtvé dívky	12	Noční lodě	22
Duch maršála Tita	12	Josef	22
Vinko Brešan	13	Hodnosti R-U armády	23
Metastázy	14	Dva hráči na trestné lavici	23
Branko Schmidt	15	Dejan Šorak	23
Krok sun krok	15		
Biljana Čakić Veselič	15	Herci	24
Tovaryšstvo Ježišovo	16	Chorvatská kinematografie	26
Silvije Petranović	16	Chorvatský film po roce 2000	28
Jezuitský řád	16		

Pořádá Filmový klub Vsetín
ve spolupráci s Domem kultury Vsetín a městem Vsetín

Akce se koná pod záštitou Frane Krniče - velvyslance
Republiky Chorvatsko v České republice

Akci podpořili:

INTERNET · WEB · TELEVIZE

Croatian
Audiovisual
Centre
Hrvatski audiovizualni centar

Asociace
českých
filmových
klubů

